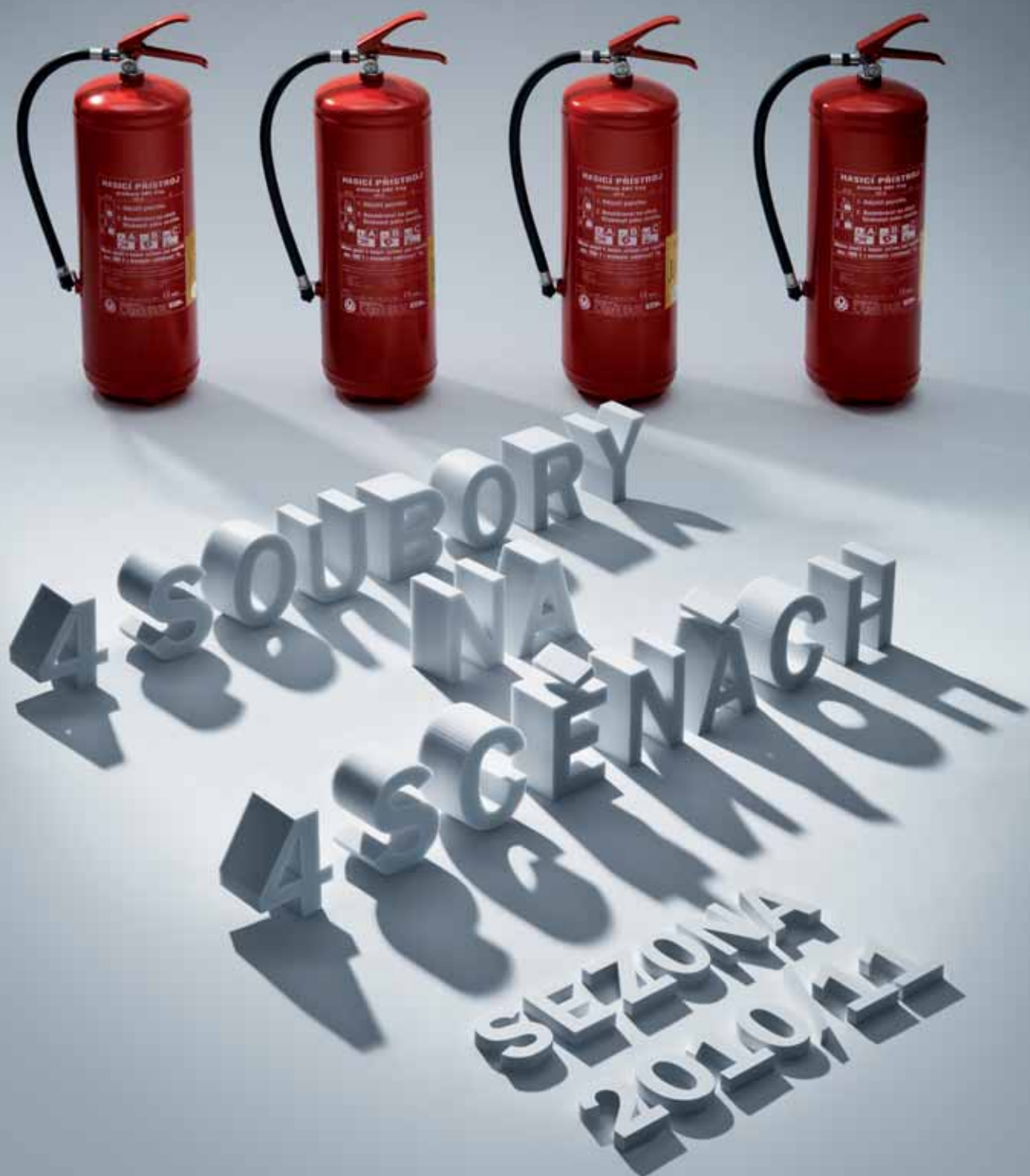

Národní divadlo

OPERA

NÁRODNÍ DIVADLO

ČINOHRA

STAVOVSKÉ DIVADLO

BALET

DIVADLO KOLOWRAT

LATERNA MAGIKA

NOVÁ SCÉNA

balet

EXTRÉM
Po roční přestávce
opět na Nové scéně!
8. a 13. 10. 2010

opera

Leoš Janáček
KÁTA KABANOVÁ
Režie, scénická výprava
a světelný koncept: **Robert Wilson**
23. a 31. 10. 2010 opět na scéně ND

Eva Salzmannová
jako prezident Emil Hácha
v Historickém monologu
v Divadle Kolowrat

Dear audience,

October at the National Theatre Drama will be dominated by the preparations for The Makropulos Case premiere.

A modern Czech classic, Karel Čapek, encountering a classic of modern stage direction, Robert Wilson. And the fruit of this encounter will undoubtedly be fascinating, especially given the stellar cast: Soňa Červená will be appearing in the lead role of Emilia Marty, Miroslav Donutil will portray Prus and Václav Postránecký Dr. Kolenatý. The character of Kristina will be rendered by Pavla Beretová, alternating with the guest actress Anna Schmidtmajerová. The sets have been designed by Robert Wilson himself, since his directional imprint draws upon placing the greatest emphasis on a production's visual component. Believe me, there will be a lot to feast your eyes on. And not only that. You can look forward to some sublime music too, composed by Aleš Březina, who previously wrote for the National Theatre the opera "Tomorrow There Will Be..." (The work about the fate of Milada Horáková is being performed at the Kolowrat Theatre, starring none other than Soňa Červená. So we can relish the opportunity to see the opera diva Červená in the role of the opera diva Ellen Marty (one of the pseudonyms of the main character). She will also be singing for us!

Everything indicates that a truly exceptional production is in store. I would strongly recommend that you buy tickets a sufficient time in advance – the number of shows till the end of the year is limited.

The first performances will take place on 18 and 19 November at the Estates Theatre. It will be the first National Theatre Drama premiere of the new theatre year and should get the season going with a bang. Come and see for yourselves!

Michal Dočekal

Artistic Director of the National Theatre Drama

■ Michal Dočekal

Foto: P. Neubert

Vážení a milí diváci!

Říjen je v činohře ND ve znamení příprav Věci Makropulos.

Český moderní klasik Karel Čapek se setkává s klasikem moderní režie Robertem Wilsonem. Setkání to bude jistě zajímavé o to víc, že při něm bude i paní Soňa Červená v roli Emilie Marty, či Miroslav Donutil jako Prus nebo Václav Postránecký jako Dr. Kolenatý. V roli Kristiny pak Pavla Beretová v alternaci s hostující Annou Schmidtmajerovou, dále Petr Pelzer, Jan Bidlas, Milan Stehlík, Vladimír Javorský a Filip Rajmont. Výtvarníkem inscenace je Robert Wilson sám, protože jeho režijní rukopis vychází z přednostního důrazu na vizuální složku inscenace. A věřte, že se bude na co dívat. A nejen to. Bude i co poslouchat, protože autorem hudby je Aleš Březina, který pro Národní divadlo již napsal operu „Zítřka se bude..." (Dílo o osudu Milady Horákové uvádí opera v Divadle Kolowrat, a exceluje v ní právě Soňa Červená.) Takže se lze těšit, že operní diva Červená v roli operní divy Ellen Marty (jak zní jeden z pseudonymů hlavní postavy) nám i zazpívá.

Vše nasvědčuje tomu, že by se mohlo zrodit výjimečné představení, a doporučoval bych zajistit si vstupenky včas. Počet představení je totiž omezen!

Poprvé se to vše odehraje 18. a 19. listopadu ve Stavovském divadle, a protože jde o první premiéru letošní sezony činohry, dá se čekat, že by to nemusel být špatný začátek.

Přijďte se podívat!

Michal Dočekal
šéf činohry

Sledujte profil činohry na www.facebook.com

Na Nové scéně činohra uvádí:

■ Co se stalo, když Nora opustila manžela, Kateřina Winterová a Vladislav Beneš
Foto: L. Jansch

■ Čekání na Godota, David Prachař a David Matásek
Foto: B. Holomíček

■ Spasení, Jan Hájek a Lucie Žáčková
Foto: M. Špelda

■ Rock'n'Roll, Jan Hartl a David Prachař
Foto: H. Smejkalová

Pro bohatší zážitky

GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍHO DIVADLA

Nenechte si ujít

Hostování

Velké dramatické divadlo
G. A. Tovstonogova
V. M. Dostojevskij
STRÝČKŮV SEN
Režie: **Temur Čcheidze**
2. 10. 2010 ve Stavovském divadle

L. N. Tolstoj
VLÁDA TMY
Režie: **Temur Čcheidze**
4. 10. 2010 ve Stavovském divadle

Obě představení jsou simultánně tlumočena!

Opera

Leoš Janáček
KÁŤA KABANOVÁ
Dirigent: **Robert Jindra**
Režie, scénická výprava a světelný koncept:
Robert Wilson
Reprízy: 23. & 31. 10., 13. 11. 2010
v Národním divadle

Foto: H. Smejkalová

Balet

SVĚCENÍ JARA
1. symfonie D-dur
Choreografie: **Petr Zuska**
Hudba: **Gustav Mahler**

Dějà vu
Choreografie: **Petr Zuska**
Hudba: **Fryderyk Chopin, Nicolo Paganini, Nino Rotta**

Lyrická
Choreografie: **Petr Zuska**
Hudba: **rusinské a slovenské lidové balady**

Empty Title
Choreografie: **Petr Zuska**
Hudba: **Tango, Elvis Costello, Brodsky Quartet**

Svěcení jara
Choreografie: **Petr Zuska**
Hudba: **Igor Stravinskij**

Česká premiéra: 11. a 12. 11. 2010
v Národním divadle

Činohra

Karel Čapek
VĚC MAKROPULOS
Režie: **Robert Wilson**
Premiéra: 18. 11. 2010
ve Stavovském divadle

Blíží se!

Činohra

Jean-Paul Sartre
ŠPINAVÉ RUCE
Přeložil: **Patrik Ouředník**
Režie: **Ivan Rajmont**
Premiéra: 3. 12. 2010 v Divadle Kolowrat

Opera

Gaetano Donizetti
NÁPOJ LÁSKY
Dirigent: **David Švec**
Režie: **Simone Sandroni**
Premiéry: 15. a 17. 12. 2010
v Národním divadle

ADVENTNÍ KONCERTY
Dirigent: **Marek Štryncl**
Orchestr: **Musica Florea**
28. 11., 5., 12. a 19. 12. 2010
v Národním divadle

Koncert
IVAN KUSNJR, IVAN ŽENATÝ – RECITÁL
Skladby J. B. Foerster, F. Busoniho
a E. H. Griega
16. 12. 2010 v Národním divadle

**Aktuální program Laterny
magiky najdete na str. 25,
aktuální program
na Nové scéně na str. 27
a v přehledu na straně 38–39.**

VÁNOČNÍ PŘEDPLATNÉ 2010

Od 1. listopadu 2010 bude v prodeji předplatné zahrnující představení v termínech od ledna do června 2011, tzv. Vánoční předplatné.

Výhody Vánočního předplatného:

- Ideální a originální vánoční dárek pro Vaše blízké či pro Vás samé
- Dopředu známé termíny a tituly
- Vlastní místo na všechna představení ve skupině
- Výrazné slevy u vybraných abonentních skupin
- Příležitost získat vstupenky na nejčastěji vyprodané tituly

V nabídce bude více než 10 předplatitelských skupin, např. pro příznivce opery / činohry / baletu / Laterny magiky / Nové scény, dále smíšené odpolední a večerní skupiny a skupina toho „nej“ z Národního divadla.

Podrobné informace k jednotlivým abonentním cyklům najdete v listopadovém a prosincovém čísle časopisu ND a na adrese www.predplatnend.cz

UPOZORNĚNÍ PRO PŘEDPLATITELE

7. 10. NDS2 představení Extrém je zrušeno; skupině bude dán náhradní termín

14. 10. B2 hrajeme balet Svita v bílém (místo původního hostování SND Bratislava)

21. 10. Ž2 představení Hoffmannovy povídky je zrušeno; náhradní termín titulu pro předplatitelskou skupinu je 17. 11. 2010 od 17.00

30. 10. B1 hostování souboru Winnipeg Royal Ballet je zrušeno; náhradním představením pro předplatitelskou skupinu je balet Coppélia 6. 1. 2011 od 19.00 a bonus

31. 10. SE1 hrajeme operu Káťa Kabanová od 20.00 (místo původně od 16.00)

O veškerých změnách budou předplatitelé informováni písemně.

Děkujeme za pochopení.

činohra

cinohra@narodni-divadlo.cz

Umělecký šéf činohry | Artistic director of the Drama: **Michal Dočekal**

Karel Čapek
VĚC MAKROPULOS
Režie: **Robert Wilson**
Premiéra: 18. listopadu 2010
ve Stavovském divadle

Jean-Paul Sartre
ŠPINAVÉ RUCE
Přeložil **Patrik Ouředník**
Režie: **Ivan Rajmont**
Premiéra: 3. prosince 2010
v Divadle Kolowrat

William Shakespeare
ZKROCNÍ ZLÉ ŽENY
Přeložil **Martin Hilský**
Režie: **Martin Čičvák**
Premiéra: 10. února 2011
v Národním divadle

Ernst Lubitsch – Nick Whitby
BÝT ČI NEBÝT
Přeložil **Jiří Stach**
Režie: **Daniel Špinar**
Premiéra: 24. února 2011
ve Stavovském divadle

Josef Topol
KONEC MASOPUSTU
Režie: **Jan Antonín Pitínský**
Premiéra: 26. května 2011
v Národním divadle

Anton Pavlovič Čechov
RACEK
Přeložil **Leoš Suchařípa**
Režie: **Michal Dočekal**
Premiéra: 9. června 2011
ve Stavovském divadle

V Divadle Kolowrat dále připravujeme
Lenka Lagronová
SMÍCH

Tomáš Vůjtek
S NADĚJÍ I BEZ NÍ

Magdaléna Borová po návratu z mateřské dovolené vstoupila do inscenace **Žebrácká opera**. Po „aktuální mamince“ Antonii Talackové převzala roli Polly.

■ Magdaléna Borová a Vojtěch Dyk v Žebrácké opeře.
Foto: H. Smejkalová

Mediální partneři činohry

NEKULTURA.CZ

PRAGUEOUT.CZ

i-divadlo.cz

Karel Čapek

VĚC MAKROPULOS

Protože se strašně
bojím smrti!

Slavný režisér
poprvé
v činohře ND

Režie, scénická výprava
a světelný design: **Robert Wilson**

Kostýmy: **Jacques Reynaud**
Pomocná režie: **Ann-Christin Rommen**
Pomocný výtvarník scény: **Karel Kut**
Pomocný výtvarník kostýmů: **Yashi Tabassomi**
Výtvarník osvětlení: **AJ Weissbard**
Hudba: **Aleš Březina**
Dramaturgie: **Martin Urban**

Hrají:
Emília Marty – **Soňa Červená j. h.**
Jaroslav Prus – **Miroslav Donutil**
Janek, jeho syn – **Filip Rajmont**
Advokát dr. Kolenatý – **Václav Postránecký**
Solicitátor Vítek – **Petr Pelzer**
Kristina, jeho dcera – **Pavla Beretová /**
Anna Schmidtmajerová j. h.
Albert Gregor – **Jan Bidlas**
Hauk-Sendorf – **Milan Stehlík**
a **Vladimír Javorský jako zvláštní host**

Premiéra:
18. listopadu 2010 ve Stavovském divadle

Volba titulu *Věci Makropulos* padla před dvěma lety. Nemalý vliv na rozhodnutí Roberta Wilso- na měla možná dlouholetá spolupráce právě se Soňou Červenou, která se v inscenaci představí v roli Emilie Marty.

Věc Makropulos Karla Čapka v režii Roberta Wil- sona bude pro diváky činohry Národního diva- dla událostí naprosto výjimečnou. Těžko si lze připustit, že se režie v ND ujala kdy osobnost světového významu, pokud nešlo o naše reži- séry Krejču nebo Radoka. Hostováním Roberta Wilso- na se tento dluh vůči divákům významně splácí. Jde o umělce, který měl pro vývoj divadla poměrně revoluční význam spolu s jinými slav- nými divadelními reformátory šedesátých a se- dmdesátých let minulého století, jako byl Gro- towski, Brook, Strehler, Barba a jiní. Měnil svým způsobem klasické chápání toho, co znamená vnímat divadlo, co je vlastně herec, co je divák, jak vnímáme herce, jak herci vnímají publikum a proč se vlastně divadlo hraje. Sám neprošel žádnou speciální divadelní výchovou a divadlem se začal zabývat proto, že chtěl pomoci jednomu hluchoněmému chlapci v jeho těžké existenci a v komunikaci s okolním světem. Začalo vznikat divadlo, kde komunikace probíhala jinak a za ji- ným účelem, než jak bylo do té doby chápáno. Vznikla skupina Byrd Hoffman School of Byrds. To bylo východisko, z něhož se vyvinul zcela ori- ginální a s žádným jiným světovým divadelním hnutím nesrovnatelný styl divadla. Robert Wil- son je tvůrce, jehož inscenace dodnes „nikoho nepřipomínají“. Nepřipomínají žádného minu- lého režiséra. V tom se skutečně podobá všem legendárním divadelníkům 20. století.

Postupně se získávaná zkušenost z práce s mi- modivadelním světem, se vznikem nových způsobů komunikace, s výtvarným uměním, se zvukem, světlem a rytmem promítla do jeho autorské i režijní tvorby. V průběhu let autor- sky spolupracoval s předními umělci, jako byli

■ Robert Wilson
Foto: soukromý archiv

a jsou Philip Glass, Heiner Müller, William S. Bur- roughs, Allen Ginsberg, Lou Reed, Tom Waits, David Byrne a další. K jeho nejslavnějším inscenacím patřily v sedm- desátých letech například: *King of Spain* (1969), *Deafman Glance* (1970), *The Life and Times of Joseph Stalin* (1973), *A Letter for Queen Victoria* (1974) a monumentální opera v *Einstein on the Beach* (1976). Postupem času začal Robert Wilson spolupracovat s předními světovými soubory, přičemž významnou část jeho prací tvořily in- scenace operních děl. Ale svým způsobem byl například průlomový i jeho muzikál *Black Rider*, který vytvořil s Tomem Waitsem a Williamem Bur- roughsem podle legendy, stejné, podle níž vznikl Weberův *Čarostřelec*. Vytvářel inscenace pro diva- delní festivaly i pro repertoár předních scén. Ve Stavovském divadle hostoval před dvěma lety Berliner Ensemble s jeho skvělou inscenací *Žebrácké opery* Bertolta Brechta a Kurta Weilla. V Čechách se poprvé objevil v roce 2002, když v Národním divadle inscenoval Janáčkovu operu *Osud*, v níž vytvořil postavu pro Soňu Červenou. O Wilsonovi lze současně psát i jako o perfor- merovi, herci, ale zejména jako o výtvarníkovi. I tady patří ke světově proslulým tvůrcům, jejichž instalace prošly takovými centry výtvarného umění, jako jsou například Centre Pompidou

v Paříži, Stedelijk Museum v Amsterdamu, Lon- don's Clink Street Vaults, Guggenheim Museums v New Yorku a jinými. Vizuální stránka divadla, jeho řeč obrazů, hudba, změna rytmu, ambivalence uvnitř obrazů, po- hyb herců, zvuk a ticho, to jsou jednotlivé prvky, z nichž vzniká inscenace, která celá je komplex- ním gestem. Robert Wilson odmítá intelektuální konstrukce a sémantický teror jazyka her. Existu- je jeden krásný výraz – „někde za“. Někde za tím leží hluboký smysl jeho inscenací. Robert Wilson vede workshopy, dílny mladých umělců z celého světa, pro které vzniklo pod jeho vedením ve východní části Long Islandu The Watermill Centre, nabízející možnost společ- né mezioborové umělecké práce zejména mla- dým talentům.

urb

the watermill center
a laboratory for performance

**PROJEKT JE PODPOŘEN PODNIKEM
LESY ČESKÉ REPUBLIKY S. P.**

Bude zavražděn.
Jako všichni politici.

Přeložil **Patrik Ouředník**
Režie: **Ivan Rajmont**
Scéna: **Martin Černý**
Kostýmy: **Tereza Venclová**
Dramaturgie: **Iva Klestilová**

Hrají:
Hoeder – **Jan Hartl**
Hugo – **Petr Buchta j. h.**
Olga – **Eva Salzmannová**
Jesika – **Kristýna Podzimková j. h.**
Ludo – **Alexej Pyško**
Princ – **Rudolf Stärz**
Slik – **Vladimír Marek j. h.**
Jorik – **Petr Motloch**

Premiéra:
3. prosince 2010 v Divadle Kolowrat

Kdo vlastně byl Jean-Paul Sartre?

Filozof, spisovatel, dramatik, intelektuál, moralista, neú- navný bojovník za svobodu, vášnivý kuřák, který denně vykouřil desítky nejsilnějších cigaret, které se ve Francii vyráběly? Všechny tyto aspekty tvoří jednotlivé, navzájem se pře- krývající a doplňující fasety jednoho obdivuhodného ži- votního příběhu, nepřehlédnutelné osobnosti, která vý- razně ovlivnila myšlení druhé poloviny minulého století.

Nevídaný věhlas Jean-Paula Sartra (1905–1980) po- někud paradoxně vyvolalo jedno jediné slovo, které vymyslel filozof Gabriel Marcel, slovo, které se stalo magickým zaklínadlem i životním stylem pro mladé lidi po celém světě: existencialismus. Sartrova celoživotní družka Simone de Beauvoir ve svých vzpomínkách píše, jak se nad ní v kavárně Flora, v té době jednom z hlav- ních intelektuálních pařížských stanů, jednou naklonil profesor filozofie a literární kritik Jean Grenier a jen tak mimochodem se jí optal: „Vy jste existencialistka, ma- dam, že ano?“ Novotvar ji překvapil, protože nikdy před- tím nic podobného neslyšela. V intelektuálních a univer- zitních kruzích se totiž slovem „existenciální“ do té doby označovala pouze filozofie Kierkegaarda a Heideggera. Jiný význam nemělo. Sám Sartre se ještě krátce po válce rozčiloval, že tohle slovo vůbec nechápe, že ho odmítá: „Filozofie je filozofií existence. Co znamená existencia- lismus, to nevím.“

Poválečný guru

Až do roku 1945 nic nenasvědčovalo tomu, že Sartre by mohl překročit úzký kroužek intelektuálů, kteří se schá- zeli v kavárnách, především na Saint-Germain-des-Prés. Během okupace, ale i později, v nich vyseďával denně a čišníci ho v lásce příliš neměli. Objednával si totiž vždy jen jednou, a pak celé hodiny u stolku psal a diskutoval. Jeden z čišníků o mnoho let později prohlásil: „Že jsem si ty jeho koncepty a popsané papíry, které vyžadoval, neschovával. Dnes bych byl boháčem.“

Jeho první román Hnus (česky vydaný pod názvem Ne- volnost), který vyšel roku 1938, sice vzbudil pozornost mezi spisovateli i umělci a kritika ho přivítala jako „ro- mán budoucnosti“, ale u ostatních čtenářů téměř propa- dl. Obdobný osud mělo jeho drama Mouchy v roce 1943 a téměř bez povšimnutí prošlo i vydání jeho stěžejního filozofického díla Bytí a nicota, které se po několika málo letech stalo doslova biblí mládeže okouzlené pováleč- nou svobodou a jazzem. Tě části mládeže, která v sobě pohřbila všechny velké myšlenky předválečných avant-

Jean-Paul Sartre

ŠPINAVÉ RUCE

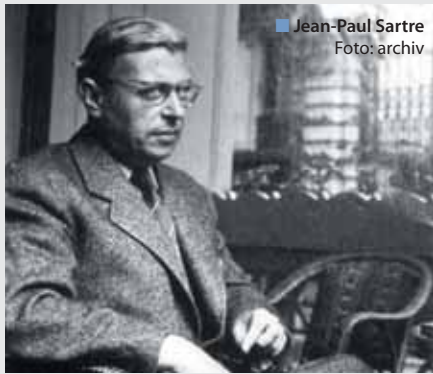
gard, všechny věčné hodnoty. A Sartre, o němž se někdy ironicky tvrdí, že byl filozofem „be-bopu“, který předsta- vily v Paříži takové jazzové osobnosti, jako byl Charlie Parker či Dizzy Gillespie, se pro ni stal téměř přes noc zjevením, duchovním otcem, komplicem, kterého lze téměř denně potkávat v nejrůznějších kavárnách, ba- rech, včetně toho nejslavnějšího – Tabu v Latinské čtvrti, v němž počestní Pařížané viděli obraz nové Sodomy a kam ho občas zatáhl neméně zbožňovaný Boris Vian. Je nejspíš pravdou, když se tvrdí, že několikasetstránko- vé dílo Bytí a nicota nikdo z nich pořádně nečetl, ostatně téměř jako celé Sartrovo filozofické dílo. Ale jednotlivé myšlenky přitahovaly, byly lehce zapamatovatelné, sloužily téměř jako slogan: navíc páchly svobodou. Věty jako „Člověk je odsouzen k svobodě“, „Člověk se absurd- ně rodí a absurdně umírá“, „Kdo se nepoučí z dějin, musí je znovu prožívat“, „Člověk žije, umírá, neví ani jak žije, ani jak umírá“, či „Kritičnost může být nepohodlná, ale ni- kdo neříká, že člověk je tu proto, aby žil v pohodlí“, bylo možné zaslechnout téměř na každém kroku, vzápětí poté, co je Sartre někde vyslovil či napsal.

Svědění doby

Sartre po celý život neustále nějakým způsobem v sobě i ve svých projevech mísl pohled společenský s pohle- dem jedince, jeho svobody, jeho volby: „Život má smysl, jestliže mu ho chce člověk dát.“ Člověk musí podle něj neustále překonávat sám sebe, svůj „hnus“, aby došel ke svému lidství, neboť „peklo, to jsou ti druzí“. Jak se Sartre stával svědomím své doby, byl na jedné straně tím víc obdivován a na druhé nenáviděn. Byť byl zcela bezpochyby levicovým intelektuálem, komunisté mu dlouho nemohli přijít na jméno. Když prohlásil, že je třeba znovu promyslet marxismus a jeho pojetí člověka, odpověď francouzské komunistické strany byla lapidár- ní: „Sartra je nutné zničit.“ Již zmíněný Gabriel Marcel ho svého času označil za „hrobaře Západu“. V roce 1948 se jeho díla dostala na index katolické církve. Vládnoucí elita v něm spatřovala jen člověka odkojeného bur- žoazní kulturou, lpicího na jejích hodnotách, na jejím individualismu, které bůhví proč chce pohřbit. K těmto vyhraněným postojům jistě často přispěl i Sartre osob- ně, spíše však svými politickými postoji než dílem - včet- ně poněkud efemérní politické strany RDR, kterou sám zcela naivně založil. Jejím cílem bylo zničit „zahnívající demokracii kapitalismu, slabost a dědičný hřích sociální demokracie, stalinistické koncepty komunismu“. Volání po novém životě, lidské důstojnosti a boji za re- voluční sociální spravedlnost se minuly účinkem. Svůj omyl však Sartre poznal velmi rychle a záhy se se stra- nou rozešel. Podivné naivnosti se u něho však opakovat- ly až nečekaně často. Stačí připomenout jeho okouzlení Castrovou Kubou, které trvalo až do počátku 70. let, či téměř skandální návštěvu jednoho z šéfů německé Frakce rudé armády Andrease Baadera ve stuttgartském vězení v roce 1974.

Na druhé straně však Sartrovo politické angažování představovalo i nemalý kus osobní odvahy, neboť často říkal věci a obhajoval postoje, které nebyly právě v módě. Jeho boj proti kolonialismu a především angažmá v tzv. alžírské válce ho málem stály život. Je pokládán za du- chovního otce Manifestu 121 o právu na neposlušnost, který podepsaly v roce 1960 desítky nejvýznamnějších osobností tehdejší Francie. Po návratu z cesty do Brazílie byl vyslýchán policií. Rozvášněný dav na Champs Ely- sées křičel: „Zastřelte Sartra!“ Do diskuse se vložil i pre- zident Charles de Gaulle, který pronesl památnou větu: „Přece nezavírame svého Voltaira.“ Sám Sartre kvůli všem těmto výpadům několikrát během života opakoval, že „sláva znamená v mém případě nenávisť“.

Můžeš mi tykat.
Tady si všichni tykáme.

■ Jean-Paul Sartre
Foto: archiv

Znovu nalezené mládí

Jestliže byl Sartre pro generaci, která zaplavila pařížské ulice těsně po válce, doslova guru, pak pro generaci, která během pařížských studentských bouří v roce 1968 obsadila univerzity a Latinskou čtvrt na několik dní pře- měnila ve zcela regulérní bojiště, představoval téměř jednoho z nich – revolucionáře. Stárnoucí intelektuál prožíval nové období slávy. Svým nemalým vlivem pod- poroval studentskou revoltu, diskutoval na Sorbonně, přemlouval dělníky, aby přijali myšlenky a postoje stu- dentů, publikoval zásadní rozhovor s vůdcem radikálů Danielem Cohnem-Benditem. Založil noviny, z nichž se později stal jeden z nejvlivnějších francouzských dení- ků: Libération. Nově se zamýšlel nad úlohou intelektuála a definoval ho jako „odborníka na praktické vědění“. Studenti však již neskloňují na rozdíl od svých otců slovo existencialismus, ale slovo revolta. Nicméně Sar- tre je znovu ve víru událostí, studenti mu doslova visí na rtech. Hřímá, že, „kritika univerzitního prostředí je kri- tikou společnosti“. Je přesvědčen, že nejde pouze o to, aby se univerzity staly tím pravým místem svobodného myšlení, ale aby se odhalilo všechno to, co je v současné společnosti prohnilé. Jako by si nově připomněl některá místa ze svých povídek, včetně Mládí šéfa, v níž hrdina zcela samozřejmě prohlásí: „Špinaví měšťáci, nenávidím vás!“. Květnové události chápe jako znovu nalezenou svobodu, možnost konkrétního jednání, osvobozujícího gesta. S odstupem času je zřejmé, že jako první pocho- pil, že se studentskou revoltou se na scénu znova vrací historie, smysl, sám život. Jak nedávno napsal Michel Le Bris: „Sartre našel ve spojení s levičáky a maoisty svou svobodu i ztracené mládí.“ Tak jak se časem revolta vy- tratila, Sartre se stal opět terčem nevybíravé kritiky. Jeho oponenti mu především vytýkají, že si může dovolit říct a hlásat cokoli, neboť má takové postavení, že se nikdo neopovázá na něj sáhnout.

Pohřeb století

Sartre se sice nepřestává dál angažovat a psát, ale jeho život se pomalu zahaluje černým hábitem osobní tragé- die. V roce 1973 téměř oslepné, své myšlenky a postoje musí nahrávat na magnetofon, k událostem se vyjadřuje jen v rozhovorech. Ale nevzdává se, cestuje, burcuje proti každé formě útiku. Jeho vliv však pomalu slábne, exis- tencialismus i revolta se stávají minulostí. Kritické zra- dlo, které po dlouhá léta nastavoval světu i sobě, v němž se odrážela úzkost i vzpoura, literární dílo i provokující myšlení, se pomalu zamlžovalo. Jeho smrt v dubnu 1980 přesto znamená pro Francii šok. Na montparnasský hřbí- tov doprovází rakev přes padesát tisíc lidí všech generací. Od pohřbu Victora Huga Paříž nic podobného nezažila. Jako by se Sartrovi splnilo to, co sám kdysi napsal: „Umřít není všechno. Musíme umřít včas.“

Jan Gabriel

přetištěno s laskavým svolením Hospodářských novin

CENA JOSEFA BALVÍNA PRO NORU, CO OPUSTILA MANŽELA

V květnu jsme na Nové scéně uvedli hudební komedii Elfriede Jelinek **CO SE STALO, KDYŽ NORA OPUSTILA MANŽELA**. Inscenace se setkala s ohlasem veřejnosti a odborné kritiky. Potěšilo nás, že získala Cenu Josefa Balvína, kterou uděluje Pražský divadelní festival německého jazyka za nejlepší českou inscenaci hry původně německého textu. „Režisér Dočekal měl výborný nápad podtrhnout výklad ve stylu grotesky hudebními čísly, čímž vznikla jakási hra se zpěvy a další ironicko-parodická rovina. Miloš Orson Štědrň zkomponoval hudbu, která se pohybuje na pomezí jazzrocku a souborové vážné hudby, a zejména ženský sbor dodává situacím zvláštní výsměšný ráz. I jeho přímé zapojení do dění na jevišti, kde se zprvu pohybuje v podobách dělnic a svazáček, které zábavně mizí ze scény jako domácí pušky v nážehlených blůzičkách, výtečně zafungovalo,“ hodnotí v Lidových Novinách jedna z porotkyň Jana Machalická. Inscenaci v rámci Pražského divadelního festivalu německého jazyka uvedeme na Nové scéně.

Hrají a zpívají: **Kateřina Winterová, Igor Bareš, Vladislav Beneš, Jaromíra Mílová, Ladislav Mrkvička, Ondřej Pavelka, Petr Motloch, Zdena Hadrbovcová j.h., Eva Vrbková j.h., Alexej Pyško, Luboš Veselý j.h., Hana Igonda Ševčíková** a další. Viděli jste trailer k inscenaci na www.youtube.com?

„Udělené ceny si velmi vážím, také proto, že je spojena se jménem Josefa Balvína. V druhé půli osmdesátých let jsem jako student DAMU pana Balvína navštěvoval při přípravě své absolventské režie Dantonovy smrti Georga Büchnera. V té době to byly konzultace neoficiální, protože Balvín byl neosobou. Na začátku devadesátých let, kdy už zase směl existovat veřejně, jsem se s ním radil nad svoji první inscenaci ve Spolku Kašpar nad Vychovatelem od J.M.R. Lenze. V Divadle Komedie jsem začínal Raimundovým Alpským králem a nelidou v Balvínově překladu. Pro mne má cena spojená s jeho jménem opravdu váhu i osobní rozměr. Musím, ale i chci říct, že ji chápu jako ocenění celého týmu spolupracovníků – od dramaturgie Darii Ullrichové přes výtvarníka scény Martina Chocholouška a výtvarnici kostýmů Kateřinu Štefkovou, skladatele hudby Miloše Orsoně Štědrň, choreografku Petru Hauerovou, tanečnice a zpěvačky i muzikanty, kteří v inscenaci účinkují, až samozřejmě, po všechny herce. Málokdy jsem zažil zkoušení, které by probíhalo v tak zaujaté a přitom svobodné atmosféře, v nejlepší smyslu slova tvořivé. Z toho důvodu patří ta cena všem, ale Kateřině Winterové o něco víc než nám ostatním. Bez ní, jejího zaujetí, talentu a šarmu by ta inscenace nebyla. Nebo byla, ale neměla by takovou Cenu...“

Michal Dočekal, režisér inscenace

V závěru minulé sezony jsme vyhlásili soutěž o nejlepší výroky, které jste vy, čtenáři, vložili do úst protagonistům inscenace Nory. Vaše nápady nás velmi pobavily a potěšily. Čtyři nejzajímavější vyhrávají tričko inscenace. Gratulujeme!

Hana Zelbová

Drahomíra Venclová, Praha 12

Jana Hradecká, Plzeň

Petr Boháček, Kladno

JAN HÁJEK

Ve středu 15. září oslavil Jan Hájek narozeniny. Při této příležitosti jsme s ním ve spolupráci s kulturním serverem Scena.cz uspořádali online rozhovor. Výběr z příjemné hodinky přinášíme.

Jan Hájek v rozhovoru s Josefem Meszarosem
Foto H. Smejkalová

Vážený Jane, vítáme vás při setkání se čtenáři našeho portálu. Můžete přiblížit, jaký byl váš dnešní den, či co vás ještě čeká?

Zdravím vás, máme se setrou narozeniny, takže mi přišlo pár milých SMS, které ten den hezky začaly. Za chvíli mám ve Stavovském divadle představení *Dona Juana*, kde si obleču pampersky a po výstupu si sednu v županu do rekvizitárny a budu si až do děkovačky povídat s rekvizitářkou Pavlínkou.

Nestýská se vám po Ostravě?
Jistěže stýská, ale mám pár věcí i pár přátel, kteří mi ji tady připomínají.
Nebyli nebo nejste snad manželé s Luckou Žáčkovou? (V Ostravě se psala jako Žáčková-Hájková.)

Ano, šli jsme se nechat oddat, ztratil jsem občanku, ale po týdnu, kdy jsem to měl potvrdit, jsem to už neudělal. Ale už jsme nikomu nevysvětlovali, co se vlastně stalo. Pokud jsem byl ženatý, tak jsem byl i rozvedený.
S Lucií Žáčkovou jste na jevišti skvěle sehnali, rozumíte si i normálním životě?

V Ostravě jsme spolu nikdy nehráli. Minulá sezona v Národním divadle nás díky titulům dávala dohromady, takže jsme se viděli častěji. Při práci si rozumíme, záleží na látce, kterou zrovna zkoušíme. Považuji ji za jednu z nejlepších hereček v Česko-Slovensku.

Dobrý den, Honzo, věříte na prolínání současných a minulých životů?
Děkuji, Nevzpytatelná.

Mám pár zkušeností s tím, že když člověk začne nějakou látku zkoušet, tak se mu většinou začnou některé události odehrávat i ve skutečném životě. Látka většinu nutí herce i ke změně myšlení a uvažování, takže se pak se mohou dané věci dít. Např. než jsem poznal svého otce, dva měsíce jsem vyvolával ducha otce jako *Hamlet* na jevišti, a pak se vrátil „První herec“ z nemocnice a řekl mi, kde ho najdu.
Jak jste se vůbec dostal do angažmá ND Praha?
Když mě vyhodili z JAMU, dal mi práci Juraj Deák, tehdejší šéf činohry NDM, a té jsem měl dost. Z novin jsem sledoval působení Michala Dočekala v pražském Národním divadle a fandil lidem, které přivedl do souboru. Z Ostravy jsem neodcházel proto, že bych neměl co dělat. Ale když mě oslovil Michal Dočekal, řekl jsem si, že se rád prověřím a začnu znovu, protože tak to zkrátka je, když přijdete z oblasti do Prahy.

Zaskakoval jste v roli Kristiana v *Cyranovi z Bergeracu* v ND. Byl to pro vás náročný záskok, nebo jste s tím neměl problém?
Z toho záskoku si pamatuju, jak mi inspicent

David Růžička pomáhal tím, že si napsal slova na konci veršů na kusy kartonů a ze zálohy mi je ukazoval – nos, bos, kos a kýho čerta ještě... Velké díky za to. Byl jsem v rauši, takže to je vše, co si pamatuji.

Je pravda, že jste z dvojčat? Jaký vztah máte se svým sourozencem?

Mám o dvě minuty mladší sestru Kateřinu. A ta mi porodila neteř Klárku. Jsem ten nejlepší strejda na světě. :) Když jsme byli v pubertě, brala mě trubkou od vysavače, tak jsem po ní párkrát hodil pantofle. Ale teď už jsme prý dospělí a to už se mezi dospělými nedělá. Mám ji moc rád, hodně mě pomáhá.

Hrát takovou věc jako jsou *Spaseni* na Nové scéně musí být docela „záhul“? Je to pro vás snazší, když nemáte děti?
Kamil

Pro mě tam není tou nejsilnější scénou „kamenování dítěte v kočárku“. Třeba to může být tím, že nemám děti, ale záhul to je. Když se ráno probudím a vím, že jsou večer *Spaseni*, přepnu na autopilota a už se na to vnitřně připravuju.

Fandíte nějakému sportu?
Denis
Nejaktuálnější fandím badmintonu, tomu jsem hodně propadl. Chtěl bych umět vyskočit snožmo tak vysoko jako Thajci. Pokud můžu, tak jezdím na Vítkovice kvůli hokeji a sleduju Ligu mistrů. V tenise byste mě určitě porazili, za to v petangu nebudete mít šanci.

Máte profil na Facebooku?

Mám, podobně jako činohra Národního divadla.
Shakespeare, Čechov nebo Havel?
Ondra
To je otázka pro sázkovou kancelář...

Jaký máte vztah k poezii?
Marta, Budějice
Mám jí rád - Oldřicha Mikuláška, Jiřího Žáčka a hlavně J. H. Krchovského. S hrůzou jsem zjistil, že se na DAMU přestal vyučovat přednes.
Jakou posloucháš hudbu? Dáváš přednost české nebo zahraniční?
Mp3

Muse, Buty – teď jsem na nich byl v Nošovicích na Pivních slavnostech Radegastu a posílám jim tisíc korun, bylo to skvělé.

Můžu se zeptat na vaše oblíbené jídlo?
Alena
Koprovka s bramborem bez masa a třema vajíčkama. A sushi!

Rozptýl postav, které hrajete je obrovský. Preferujete spíše moderní *SPASENI* či *DOGVILLE*, nebo je vám bližší klasický Shakespeare?

Právě ta pestrost rolí, s nimiž se setkávám, je zajímavá. Když jsou dobré texty, tak to není problém.

Pokud to není tajemstvím, jaké úkoly vás čekají v blízké budoucnosti, ať už v domovském divadle či v rámci hostování?
Věrná divačka Klára

Jan Hájek a Lucie Žáčková v inscenaci Spaseni
Foto M. Špelda

S Martinem Čičvákem budu ve Stavovském divadle zkoušet ve *Zkrocení zlé ženy*. Zbytek se teprve dozvím.

Honzo, které role byly pro vás prozatím těmi nejzásadnějšími?
Radek, Praha

V Ostravě určitě Eling, Šlomo Herzl a Karel IX. Tady v Praze Ivanov, a teď mě dost baví Tom Edison v *Dogville*.

Co všechno jste schopen a ochoten divadlu obětovat?
Petr

Dnes je mi 32 let a už asi chci textem říkat jiný věci, než který bych říkal ve dvaceti. Stejně je to i s tím, co jsem schopen a ochoten divadlu obětovat. Nic by nemělo být důležitějšího než vlastní život a rodina. Ale nikdy bych třeba nebyl schopen sníst na jeden záběr chobotnici, jak to umí asijsí herci.

Honzo, jakou roli byste si chtěl zahrát a zatím jste se k ní nedostal?
Květa N. Julii.

Máte z poslední doby nějaký divácký zážitek?
Jitka Č. K.

Z filmů je to *Mr. Nobody*, a v divadle *Radúz a Mahulena* od pana Pitinského u nás, a *Muž bez minulosti* pana Krobota v Dejvickém divadle.

Honzo, cítíš dluh k některé ze svých rolí?

Gábina
Máte profil na Facebooku?
Alena S.

Na *Dogville* od pana Krobota. Budu se na vás těšit. Díky, že jste se ptali. Uvidíme se brzy ... v našich kinech!

Jan Hájek
Amatérské divadlo hrál už na gymnáziu. V roce 2001 začal studovat herectví na JAMU v Brně. Studium po čtyřech semestrech opustil a působil v Divadle Polárka, kde hrál už od roku 2000. V té době zaujal režiséra Juraje Deáka, který ho obsadil do titulní role Hamleta (2002) v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, kde získal ještě v tomtež roce angažmá. Ztělesnil zde řadu významných rolí. V roce 2006 mu byla udělena Cena Thálie v kategorii mladý umělec do 33 let. Členem činohry Národního divadla je od září 2006. Ještě před tím zde vytvořil nepojmenovanou roli v Crimpoově hře *Mimořádné události*. Dále jsme ho zde viděli v jednom večeru jako Jana v Jiráskově *Otcí* a jako Antonína ve Františkově hře *Doma*, hrál také Palamona v Shakespearově *Fletcherově hře Dva vznešení příbuzní*, Mlynáře v dramati-zaci Němcové *Babičky* a Reynira v Sigurdssonově hře *Den naděje*. V současnosti hraje v budově Národního divadla převzatou roli Florinda Aretusiho v Goldoniho *Sluhovi dvou pánů*, ve Stavovském divadle je možné ho vidět jako Bobčinského v Gogolově *Revizorovi* či jako Petříka v Molièrově *Donu Juanovi* a nebo v roli Bassania v Shakespearově *Kupci benátském*, na Nové scéně hraje Píštěce a Stephena ve Stoppardově *Rock 'n' Rollu* a Lena v Bondově hře *Spaseni*. Nejnověji nastudoval roli Toma Edisona v inscenaci Miroslava Krobota *Dogville* ve Stavovském divadle.

ZEMŘEL MARTIN ŠTĚPÁNEK

* 11. ledna 1947 v Praze
+ 16. září 2010 v Praze
český herec, novinář a politik

Byl synem slavného českého herce Zdeňka Štěpánka. V roce 1969 absolvoval Divadelní akademii múzických umění (DAMU) v Praze. V letech 1964–1973 byl členem činohry ND, kde ztvárnil více než dvacet rolí (mj.: Švanda ve Strakonici

■ Martin Štěpánek po premiéře Dogvillu, 10. 6. 2010 Foto: H. Smejkalová

kém dudákovi, Malcolma v Macbethovi, titulního Loupežníka, Radúze v Radúzovi a Mahuleně, Hortensia ve Zkrocení zlé ženy a další). Činohru ND musel opustit z politických důvodů. Byl tři roky členem pražského Činoherního klubu, odkud dostal opět z politických důvodů výpověď. Na přelomu 70. a 80. let byl členem pražského Divadla na Vinohradech.

V roce 1981 s rodinou emigroval a požádal o politický azyl v Rakousku. Hrál pak v rakouských a německých divadlech a stal se také spolupracovníkem Rádía Svobodná Evropa / Rádía Svoboda. V roce 1994 se vrátil zpátky do Prahy. Od září 2006 do ledna 2007 zastával funkci ministra kultury v první vládě premiéra Mirka Topolánka. Od ledna 2007 byl Topolánkovým externím poradcem. Byl vlastním bratrem herce Petra Štěpánka a nevlastním herečky Jany Štěpánkové. Po svém otci byl také svobodným zednářem.

„Byl příliš nekompromisní ve vztahu ke komunistické moci, než aby mohl pokračovat v Čechách ve své dobře nakročené herecké kariéře, pro kterou právě působení v Národním divadle bylo asi nejpodstatnější.

A tak nás jeho pevný, sugestivní hlas musel provázet normalizační pustinou z mnichovské centrály

rádía Svobodná Evropa. Po svém návratu z exilu se musel stát politikem. Ne snad proto, že by toužil po politické kariéře, ale proto, že občanský étos byl alfou omegou jeho myšlení. V mnoha věcech se mýlil. Ale jeho pohnutky byly vždy čisté a čestné. Bude mi moc chybět coby velký přítel divadla i jako vášnivý politický diskutér.“

Ondřej Černý,
ředitel Národního divadla

■ Martin Štěpánek, Jindřich V. – 1971 Foto: archiv

PŘIHLÁŠKA DO KLUBU PŘÁTEL ČINOHRY NÁRODNÍHO DIVADLA:

VAŠE KONTAKTY:

Jméno a příjmení:

Adresa vč. PSČ:

E-mail:

Telefon:

Poznámka:

Datum: Podpis:

Svým podpisem souhlasím se zpracováním osobních údajů. Tyto údaje budou použity pouze pro potřeby Národního divadla k zaslání nabídek a ke komunikaci se členy Klubu přátel činohry ND.

Příhlášky můžete zasílat:

poštou na adresu: Národní divadlo - Obchodní oddělení
Ostrovní 1, 112 30 Praha 1

faxem: na tel. č. 224 931 544

e-mailem: info@narodni-divadlo.cz, tel. 224 901 419

www.narodni-divadlo.cz

Sledujte profil činohry na sociální síti www.facebook.com

■ Aktivita Klubu přátel činohry Foto: H. Smejkalová

KLUB PŘÁTEL ČINOHRY

Vážení členové Klubu přátel činohry,
na první besedě v nové sezoně jste se setkali s představitelkami inscenace MIKVE. Iva Janžurová, Taťjana Medvecká, Jana Boušková, Eva Salzmannová a Kateřina Winterová vyprávěly o průběhu zkoušení, zájezdech a hlavně o „prokletí“ textu. Herečky, které v inscenaci hrají, často otěhotní. V naší Mikve už jsme přezkoušeli roli po Petře Špalkové, Magdaléně Borové a nově Antonii Talackové, které se věnují mateřským povinnostem.

■ Beseda s představitelkami inscenace MIKVE.
Foto: H. Smejkalová

Další setkání plánujeme na čtvrtek 25. listopadu v 17 hodin na Nové scéně ND. Účast potvrdil ředitel Ondřej Černý. Svůj zájem potvrzujte u Jany Tycové. Na podzimní měsíce pro vás nabízíme tradiční slevu, kterou naleznete na fanouškovské stránce činohry na www.facebook.com.

Vstupenky objednávejte a svoji účast potvrzujte u Jany Tycové. Počet vstupenek je omezený! Na jednu legitimaci si můžete se slevou zakoupit dvě vstupenky.

Kontaktní osoba: Jana Tycová
Obchodní oddělení,
Ostrovní 1, 112 30 Praha 1
tel: +420 224 901 419,
fax: +420 224 931 544
mail: j.tycova@narodni-divadlo.cz
www.narodni-divadlo.cz

V nové sezoně zahájil činoherní soubor posílen o dlouholetého spolupracovníka, kterým je **Filip Rajmont**. Svou vizáží nezapře, že pochází ze slavné divadelnické rodiny – je vnukem E. F. Buriana, synem herečky Kateřiny Burianové a režiséra Ivana Rajmonta.

■ Filip Rajmont Foto: H. Smejkalová

Při rozhodování o svém povolání neměl jistě pochyby, jakou cestou se dá. Vystudoval herectví na Divadelní fakultě AMU v Praze. Po absolutoriu se stalo jeho prvním působištěm Klicperovo divadlo v Hradci Králové, kde se mu dostalo mnoha pěkných hereckých příležitostí – spolupracoval především s režisérem Vladimírem Morávkem na čechovovských inscenacích: ve *Třech sestrách* hrál Andreje, v *Rackovi* Trigorina a ve *Strýčku Váňovi* Astrova, v Goldflamově *Pisku* byl Říšou, v Rajmontově inscenaci Goethova *Fausta* hrál Mefistu, v Molièrově *Donu Juanovi* (rež. I. Rajmont) Sganarella atd. Z Klicperova divadla odešel v roce 2005, od té doby byl ve svobodném povolání. Je možné ho vidět na několika pražských scénách – v Divadle Komedie hrál v Schimmelpfennigově hře *Předtím / Potom* (režie Dušan Pařízek), v Divadelním spolku Kašpar představuje Ragueneaua v Rostandově *Cyranovi*, ve Divadle Viola účinkuje spolu se svou matkou v představení z díla svého dědečka E. F. Buriana pod titulem *Jsem tvého života amen* (rež. Ivan Rajmont), v netradičním prostoru v Jindřišské věži ho můžeme vidět jako Lorda Bobkinse ve Wildeových *Lordech*. Nejnověji zkouší s Robertem Wilsonem *Věc Makropulos* ve Stavovském divadle.

DOGVILLE v rámci festivalu Dny severu

Naši červnovou novinku – divadelní adaptaci známého filmu kontroverzního dánského režiséra Larse von Triera DOGVILLE uvedeme 6. října v rámci festivalové přehlídky severské kultury. V hororu o městě plném dobrých lidí hrají: **Jan Hájek, Lucie Žáčková, Taťjana Medvecká, Alois Švehlík, František Němec, Jana Preissová a další.** „Herectví všech je záměrně minimalistické, civilní struna podtrhuje zneklidňující tón dramatu. Důležitý je přesně dávkovaný a trefně mířený humor a také zdařilá hudba Václava Havelky, dokreslující idylickou atmosféru v hrůzném zapadákově,“ napsala o inscenaci Kateřina Rathouská v Mf Dnes. Přijďte se přesvědčit! Vstupenky na festivalové představení jsou ještě k dispozici. Dále uvedeme: 31. října ve Stavovském divadle. Viděli jste trailer k inscenaci na www.youtube.com?

Blackbird na mezinárodním festivalu v Plzni

Inscenace hry Davida Harrowera BLACKBIRD nás reprezentovala na 18. ročníku Mezinárodního divadelního festivalu v Plzni. Dramatické setkání muže a ženy, které kdysi pojila velká láska, za níž muž zaplatil několikaleťm vězením. Co je spojuje dnes? Může existovat skutečná láska mezi dospělým mužem a dívkou na pokraji ženství? To jsou otázky, které klade inscenace jednoho z nejsobitějších režisérů střední generace, Jiřího Pokorného. Hrají: **Jiří Štěpnička a Jana Pidrmánová.** „Jiří Štěpnička je výjimečný herec. Vědomá stavba role i spontánní, dokonce hraniční fyzické jednání jsou u něj ve vzácné, přirozené jednotě. Všechno, co jeho Raymond říká a dělá, je jako chůze po laně. Spadne, nespadne? Prozradí se?“ píše v Hospodářských novinách Marie Reslová. V Divadle Kolowrat uvedeme: 5. a 21. října 2010.

Týden Blesku pro ženy

Národní divadlo se letos připojuje k akci:

Hleďte slevový kupón ve vydání Blesku pro ženy v pondělí 4. října.

Kupón pak můžete v pokladnách našeho divadla vyměnit za 20% slevu na naše inscenace v týdnu do 10. října.

S výraznou slevou tedy můžete navštívit představení *Srpen v zemi indiánů*, *Dogville* nebo *Richard III.* Nabídka je logicky limitována kapacitou Stavovského divadla.

■ Dogville Foto: V. Kronbauer

Více informací najdete na webu: www.bleskprozeny.cz

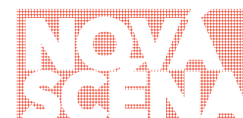
Narozeniny Jany Kožíškové

Významné kulaté životní jubileum oslavila v měsíci září dlouholetá pokladní ve Stavovském divadle **Jana Kožíšková**. Do dalších let jí přejeme hodně zdraví, štěstí, pevné nervy a nikdy nekončící zářivý úsměv, se kterým vždy ochotně nabízí vstupenky na všechny naše představení.

Foto: H. Smejkalová

Hostování izraelského divadla ITIM ENSEMBLE

Leon Katz

DYBBUK

MYSTICKÁ CESTA LÁSKY, SMRTI A VYKOUPENÍ

Na Nové scéně se představí **Itim Ensemble** z Tel Avivu. Umělecká šéfka Rina Yerushalmi přiveze do Prahy svoji mystickou inscenaci **DYBBUK**. Hra je založená na náboženských kabalistických představách a rituálech. Uvedeme pod záštitou velvyslanectví Státu Izrael **26. a 27. října 2010 na Nové scéně**. Inscenace bude titulována.

„Nová inscenace Riny Yerushalmi vznikla z nejlepších tradic fyzického a estetického divadla a z intenzivní svěžesti...“

„Tato inscenace Dybbuk je jedním z nejdůležitějších a nejvíce fascinujících počinů Riny Yerushalmi, a zásluha patří především souboru Itim.“

Habama – Zvi Goren

„Yerushalmi vytváří úchvatnou jevištní podívanou, kombinující pohyb a zpěv všech účinkujících s rozechvělými výkony jednotlivých herců.“

„V konečném výsledku se jedná o fascinující, hlubokou a dobře zpracovanou inscenaci.“
Yediot Aharonot – Shai Bar-Ya'akov

„Yerushalmi inscenace osciluje mezi dvěma póly – mezi chladnou racionalitou a živelností, mezi mýtem a realitou současnosti, mezi angažovaností a lhostejností...“

„...Vynikající inscenace hlavního tria (hereckého)...“

Ahbar Ha-Ir – Eitan Bar Yossef

■ DYBBUK
Foto: archiv IE

SEZONA – filmový dokument

Luboše Svobody

V sezoně 2005/2006 nastudovala činohra Národního divadla osm premiérových titulů. Po celou tuto dobu filmový štáb Luboše Svobody dennodenně natáčel v těsném kontaktu se všemi herci a zaměstnanci divadla veškeré dění. Podařilo se tak zachytit nadčasové a neopakovatelné situace ze života Národního divadla a vše, co se před premiérou jednotlivých titulů odehrává. Štáb nahlédl přímo do pomyslné divadelní kuchyně a zde zaznamenal práci scénografů, kostýmních návrhářů, maskérek, vlásenkářek, nápovědek, jevištních mistrů, kulisáků a všech, bez kterých by chod divadla nebyl vůbec možný.

Jak se herci připravují na zkoušky? Jak se staví scéna? Je režisér nervózní? Co dělají technici při přípravě hry? Dokument poutavým způsobem divákovi nabízí pohled do zákulisí divadelního provozu české první scény.

Slavnostní premiéra filmu a křest DVD: 14. října ve 22:22 ve Stavovském divadle

Barevné korekce
Petr Andrlé

Produkce
Roman Nešleha

Hudba
KPM

Mix zvuku
Radek Rondevald

Střih
Martin Palouš

Kamera
Giulio De Blassio
Tomáš Choura
Jan Foukal
Jiří Červenka
Aleš Průcha

Výkonný producent
Jakub Červenka

Producent
David Foldyna
Petr Lukšan

Režie
Luboš Svoboda

Vyrobil
Creative lab
Národní divadlo
ve spolupráci
s BEDNA FILMS

© Národní divadlo
a Creative lab 2010

Dokument mapuje přípravu
těchto divadelních inscenací:

Tom Stoppard
ARKÁDIE
Režie: Radovan Lipus

Arthur Schnitzler
DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ
Režie: Ivan Rajmont

Iva Klestilová
HRDINOVÉ
Režie: SKUTR (Martin Kukučka
a Lukáš Trpišovský)

Peter Turrini
JOSEF A MARIE
Režie: Martin Porubjak

William Nicholson
NA ÚSTUPU
Režie: Michal Dočekal

Anonym
PRONÁSLEDOVÁNÍ
A UMUČENÍ DR. ŠALDY
Režie: Michal Dočekal

William Shakespeare
RICHARD III.
Režie: Michal Dočekal

Lope de Vega
VLADAŘKA ZÁVIST
ANEŽ ZAHRADNÍKŮV PES
Režie: Enikő Eszenyi

Fráňa Šrámek
ZVONY
Režie: J. A. Pitínský

„S pošetilým nápadem zaznamenat sezonu činohry ND přišel Creativelab během přípravy projektu Bouda č.3, jejímž byl režisér snímku, Luboš Svoboda, architektem. Dokument se snaží zachytit čas, a může být vidět i existenciální optikou, ale protože se to může podařit jen částečně – zda-li vůbec- zachycuje alespoň to, jak my v divadle trávíme svůj čas: od inscenace k inscenaci, od sezony k sezoně. Než budeme definitivně staženi z repertoáru.

Tak ať Vám to příjemně utíká!
Michal Dočekal

Soutěž o 20 českých vstupenek na slavnostní premiéru dokumentu.
V které z inscenací v sezoně 2005/2006 vystupoval Bronislav Poloczek?
Odpovědi posílejte na email: cinohra@narodni-divadlo.cz

opera

opera@narodni-divadlo.cz

Umělecký šéf opery | Artistic Director of the Opera: Jiří Heřman

PREMIÉRY | PREMIERES:

Gaetano Donizetti
NÁPOJ LÁSKY | L'ELISIR D'AMORE
Dirigent | Conductor: **David Švec**
Režie | Stage director: **Simone Sandroni**
Premiéry | Premieres: 15. & 17. 12. 2010, Národní divadlo | The National Theatre

Richard Wagner
PARSIFAL
Dirigent | Conductor: **John Fiore**
Režie | Stage director: **Jiří Heřman**
Premiéra | Premiere: 19. 3. 2011, Národní divadlo | The National Theatre

Wolfgang Amadeus Mozart
ÚNOS ZE SERAILU | DIE ENTFÜHRUNG AUS DEM SERAIL
Dirigent | Conductor: **Tomáš Netopil**
Režie | Stage director: **Joël Lauwers**
Premiéra | Premiere: 7. & 10. 5. 2011, Stavovské divadlo | The Estates Theatre

Philip Glass
LES ENFANTS TERRIBLES
Dirigent | Conductor: **Petr Kofroň**
Režie | Stage director: **Alice Nellis**
Premiéra | Premiere: červen 2011 | June 2011, externí prostor | external location

KONCERTY | CONCERTS:

Bohuslav Martinů, Igor Stravinskij
ARIADNA – SLAVÍK | ARIANE – THE NIGHTINGALE
Koncertní provedení | Concert performance
Dirigent | Conductor: **Tomáš Netopil**
22. & 24. 9. 2010, Národní divadlo | The National Theatre

ADVENTNÍ KONCERTY | ADVENT CONCERTS
Dirigent | Conductor: **Marek Štryncel**
Orchestr | Orchestra: **Musica Florea**
Sbormistr | Chorus master: **Jiří Chvála**
Kühnův dětský sbor | The Kühn Children's Choir
28. 11., 5., 12. & 19. 12. 2010, Národní divadlo | The National Theatre

RECITÁL | RECITAL
IVAN KUSNJR, IVAN ŽENATÝ
Baryton | Baritone: **Ivan Kusnjer**
Housle | Violin: **Ivan Ženatý**
Klavír | Piano: **Boris Krajný, Stanislav Bogunia**
16. 12. 2010, Národní divadlo | The National Theatre

VÁNOČNÍ KONCERT
KÜHNHOVA DĚTSKÉHO SBORU | THE CHRISTMAS CONCERT OF THE KÜHN CHILDREN'S CHOIR
Sbormistr | Chorus master: **Jiří Chvála**
18. 12. 2010, Stavovské divadlo | The Estates Theatre

MOZARTOVY NAROZENINY 2011 | MOZART'S BIRTHDAY 2011
Soprán | Soprano: **Kateřina Kněžíková**
Basbaryton | Bass-baritone: **Adam Plachetka**
Dirigent | Conductor: **Tomáš Netopil**
Orchestr Národního divadla | The National Theatre Orchestra
27. 1. 2011, Stavovské divadlo | The Estates Theatre

OPERNÍ ÁRIE G. F. HÄNDELA | OPERA ARIAS OF G. F. HÄNDEL
Kontratenor | Countertenor: **Bejun Mehta**
Dirigent | Conductor: **Václav Luks**
Orchestr | Orchestra: **Collegium 1704**
22. & 24. 4. 2011, Stavovské divadlo | The Estates Theatre

Christina Vasileva jako Káta Kabanová
Foto: D. Zehetner

Mediální partneři opery

Gaetano Donizetti

NÁPOJ LÁSKY | L'ELISIR D'AMORE

Dirigent | Conductor: **David Švec**
 Režie | Stage director: **Simone Sandroni**
 Scéna a kostýmy | Sets and costumes:
Lenka Flory
 Sbormistr | Chorus master: **Martin Buchta**

Účinkují | Cast:
 Adina: **Marie Fajtová** / **Kateřina Kněžíková**
 Nemorino: **Peter Berger** / **Aleš Brisein** /
Jaroslav Březina
 Belcore: **Jiří Hájek** / **Svatopluk Sem**
 Dulcamara: **Ondřej Mráz** / **Zdeněk Plech**
 Giannetta: **Alžběta Poláčková** / **Lucie Fišer**
Silkenová
 Sbor opery Národního divadla | The National
 Theatre Opera Chorus
 Orchestr Národního divadla | The National
 Theatre Orchestra

Premiéry | Premieres: **15. & 17. 12. 2010,**
Národní divadlo | The National Theatre

Reprízy | Reruns: **19. & 31. 12. 2010, 22. 1.,**
19. 2., 6. 3. 2011, Národní divadlo |
The National Theatre

■ Marie Fajtová

Foto: J. Ludvík

■ Peter Berger

Foto: J. Hallová

■ Aleš Brisein

Foto: Fotostudio Standy

■ Gaetano Donizetti

■ Kateřina Kněžíková

Foto: I. Sochorová

■ Jaroslav Březina

Foto: Fotoškoda

Nápoj lásky (L'elisir d'amore) z roku 1832 patří k nejoblíbenějším Donizettiho operám a komickým operám vůbec. Libretista Felice Romani si vypomohl libretem Eugena Scriba k Auberově opeře *Čarovný nápoj (Le philtre)* z roku 1831. Poprvé byla nová opera uvedena v milánském Teatro della Cannobiana 12. května 1832. Děj je komickou parafrází na pověst o Tristanovi a Isoldě, kterou hlavní hrdinka Donizettiho opery, bohatá a krásná Adina předčítá své přítelkyni. Do Adiny je marně zamilován mladý plachý venkovan Nemorino. Situaci navíc zkomplikuje příchod vojáka, vedených seržantem Belcorem, který se Adině začne dvořit. Zároveň přijíždí mastičkář Dulcamara a nabízí zázračný nápoj, který přivolá lásku každé ženy. Nemorino si ho koupí, a protože je to ve skutečnosti jen víno, opije se a získá více kuráže. Adina však ze vzdoru oznamuje svůj sňatek s Belcorem. Nemorino si chce koupit ještě jednu láhev, aby Adinu získal, ale už nemá peníze. Nechá se tedy naverbovat jako voják a za žold si kupuje další nápoj lásky. Zároveň se rozkřikne, že Nemorino zdědil velký majetek po svém strýci, a stává se tak středem zájmu všech děvčat. Na to začne Adina žárlit a když se dozví, že se nechal naverbovat kvůli ní, vyznává mu lásku. Hravá komedie oplývá řadou vynikajících árií, z nichž nejslavnější Nemorinova *Una furtiva lagrima* patří do repertoáru většiny světových tenoristů. Opera je vděčnou hereckou i pěveckou příležitostí, stejně jako divácky atraktivním titulem a společně s Donizettiho Donem Pasqualem a Rossiniho Lazebníkem sevillským, Popelkou či Italkou v Alžiru patří k nejlepším operním komediím 19. století. Do budovy Národního divadla se tento titul vrátí překvapivě po více než sto letech. Hudební nastudování bude dílem mladého dirigenta Davida Švece, režie italského režiséra a choreografa Simone Sandroniho, který je českému publiku dobře známý ve spojení se souborem DEJA DONE, který založil v Praze společně s Lenkou Flory v roce 1996.

bb

IVAN KUSNJR, IVAN ŽENATÝ
RECITÁL

■ Ivan Kusnjer

Foto: Ch. E. Wyatt

Baryton | Baritone: **Ivan Kusnjer**
 Housle | Violin: **Ivan Ženatý**
 Klavír | Piano: **Boris Krajný,**
Stanislav Bogunia

Netradiční recitál, ve kterém se setkává zpěv a houslová hra. V interpretaci dvou předních českých umělců, barytonisty Ivana Kusnje-
 ra, sólisty opery Národního divadla, a houslisty Ivana Ženatého zazní *Fantasie pro housle* a klavír, op. 128 Josefa Bohuslava Foer-
 stera, písňový cyklus pro baryton a klavír *Pohádka o dlouhé touze*, op. 101 téhož skladatele, dále uslyšíte méně známé písně Ferruccia
 Busoniho a houslovou sonátu Edvarda Hagerupa Griega.

16. 12. 2010, Národní divadlo |
The National Theatre

■ Ivan Ženatý

Foto: T. Kretschmer

ADVENTNÍ KONCERTY

Dirigent | Conductor: **Marek Štrýncl**
 Orchestr | Orchestra: **Musica Florea**
 Sbormistr | Chorus master: **Jiří Chvála**
 Kühnův dětský sbor |
 The Kühn Children's Choir

28. 11., 5., 12. & 19. 12. 2010,
Národní divadlo | The National Theatre

Tradiční adventní koncerty v Národním divadle tentokrát přinesou skladbu *Cantata BWV 61 Nun komm, der Heiden Heiland* Johanna Sebastiana Bacha, dále *Bachův Braniborský koncert č. 3* a jako každoročně Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby a vánoční koledy.

■ Musica Florea

Foto: P. Škvrně, © Supraphon

Leoš Janáček

KÁŤA KABANOVÁ

Dirigent | Conductor: **Robert Jindra**
 Režie, scénická výprava a světelný koncept | Stage direction, set design and lighting concept: **Robert Wilson**

Kostýmy | Costumes: **Yashi Tabassomi**
 2. dirigent | 2nd conductor: **Robert Jindra**
 Režijní spolupráce | Co-Director: **Jean Yves Courregelongue**
 Světelný desing | Lighting design: **Andrew J. Weissbard**
 Sborníčník | Chorus master: **Martin Buchta**

Účinkují | Cast:
 Savjol Prokofjevič Dikoj: **Luděk Vele**
 Boris Grigorjevič: **Tomáš Juhás**
 Marfa Ignatěvna Kabanová: **Yvona Škvárová**
 Tichon Ivanyč Kabanov: **Valentin Prolat**
 Katěrina (Káťa): **Maria Kobielska**
 Váňa Kudrjáš: **Jaroslav Březina**
 Varvara: **Kateřina Jalovcová**
 Kuligin: **František Zahradníček**
 Glaša: **Lenka Šmídová**
 Fekluša: **Ladislava Šindelková / Michaela Šrůmová**
 Pozdní chodec: **Václav Hajduch**
 Žena: **Nikola Houdková**

Reprízy | Reruns:
23. & 31. 10., 13. 11. 2010
Národní divadlo | The National Theatre
Vstupenky si již můžete zakoupit na všechny reprízy do konce roku 2010.

23. října můžete v roli Kabanichy poprvé vidět sólistku opery Národního divadla Yvonu Škvárovou, jako Káťa se představí sólistka opery ND Maria Kobielska. Do role Borise vstupuje slovenský tenorista Tomáš Juhás.

Ohlasy v zahraničním tisku

(...) Že tato opera vznikla v době zrodu kinematografie a mnohé melodie se k tehdejší filmové hudbě dobře hodí, mohlo režiséra při jeho černobílé režii inspirovat. Takový minimalismus se nejen skvěle hodí k Janáčkově hudební tvorbě z melodických útržků, harmonických přivalů a opakovaných frází, nýbrž odkrývá to, co zde skladatele opravdu zajímalo: duše ženy, v jejíž představě se její bližní objevují už jen jako schémata a náhradní postavy její vlastní bíd. Wilsonova antipsychologická estetika loutek vede přímo do srdce opery, která se skládá jen a jen z beznadějně psychologie.

Když se Káťa, Christina Vasileva, svým čistým, spolehlivým, patřičně křehce zpívaným sopránem přizná ze svého poklesku, stojí jako pohádková postava na střeše polozbořeného domu a potápí se pak pomalu i s budovou do bezedna. Touto stylizovanou cestou do pekel Wilson osvobodil od sociálně historického harampádí operu, která založila Janáčkův pozdní průlom ke světové slávě.

Češtinu, kterou foneticky naučení sólisté nechávají tak tvrdě v krku explodovat, dovedl lyrický tenor Jaroslava Březiny a dokonce i nádherně agresivní Kabanicha Evy Urbanové k měkkému, plynoucímu zpěvu, který nechá ony mnohé diminutivy a formy zdrobnělin organicky sloučit s úpěnlivými frázemi partitury. Z této věčné písně trpících - a s úspornými adaptacemi lidové hudby - sestavil Janáček svou řeč tónů a Tomáš Netopil u dirigentského pultu nechal své hráče na dechové nástroje vměšovat se pořádně do tohoto slovanského varhanního zvuku. Janáček snad vůbec může být hrán tak svobodně a lehce pouze českým ensemblem, ale také Wilson dostal na konci svého archetypického uchopení velký potlesk.

(Frankfurter Allgemeine Zeitung, Dirk Schümer, 28. 6. 2010, přeložila Soňa Červená)

Výhradně v superlativech hovořil o právě zhlédnutém představení nadšený zástup lidí tísňících se na recepci po premiéře Káti Kabanové a připravil režiséru Robertu Wilsonovi velkolepé přivítání. Wilsonovi také patřil největší potlesk při děkovačce, která bývá jinak věnována pěveckým hvězdám. Avšak byla to především Wilsonova práce, od první scény do poslední, a osvěžující záblesk světové avantgardy, který Praha málokdy zažívá. (...)

Pod taktovkou Tomáše Netopila byl orchestr přesný a zřetelný, zachycoval ducha i zvucnost Janáčkovy díla, místy až kruté. (...) Skutečnou „hvězdou“ této inscenace je režie. Ať se to komu líbí nebo ne, Wilson je génius ve vytváření jiné reality, se svou vlastní vnitřní logikou a smyslem pro čas a prostor, který je zároveň omezující a nekonečný. Opera Káťa Kabanová nabízí v tomto ohledu ideální látku, tím, že vytváří stahující se pavučinu kolem ztrápené postavy, která je schopna najít volnost pouze v krajním vysvobození. Závěrečná scéna inscenace, inspirovaná dánským malířem Vilhelmem Hammershoiem, tyto myšlenky zdůrazňuje.

(The Prague Post, Frank Kuzník, 30. 6. 2010)

Dirigent orchestru Národního divadla Tomáš Netopil nechává hudbu zatřpytit se a zazářit v téměř klidné, estetické konsonanci se scénou. (...) V Netopilově nastudování zní Janáček průzračně, zdůrazněny jsou dechy a s celou symfonickou sugestivností a okouzlující silou interpretuje české mistrovské dílo tak, že ve zhudebnění Ostrovského novely Bouře z raných dvacátých let je patrný evropský kontext.

(www.kultiversum.de, Joachim Lange, 27. 6. 2010) mš

■ Káťa Kabanová – Jaroslav Březina (Váňa Kudrjáš) a Kateřina Jalovcová (Varvara), za nimi Aleš Brisein (Boris Grigorjevič) a Christina Vasileva (Káťa) Foto: D. Zehetner

Georg Friedrich Händel

RINALDO

Dirigent: **Václav Luks**
 Režie: **Louise Moaty**
 Scéna: **Adeline Caron**
 Kostýmy: **Alain Blanchot**
 Světla: **Christophe Naillet**
 Choreografie: **Françoise Denieau**

Repríza: 10. 12 2010, Stavovské divadlo

V zářijovém čísle časopisu Národní divadlo jsme vás informovali o zájezdu opery ND s inscenací Rinaldo ve Francii a Lucembursku. Nyní citujeme z recenzí v místním tisku.

Kouzelná inscenace z České republiky

Publikum zcela nadchla tato inscenace Rinalda uvedená původně v malém divadle, kde byl vytvořen Mozartův Don Giovanni. (...) Les z obrovských kúlů, díky svíčkám hluboce tajuplný, drak a mosazní ptáci tvoří rámec tohoto divadla gest, kterého se zpěváci s vervou zhostili (...) Běžte se podívat na tohoto Rinalda fascinujícího jako magická lucerna.

(Classica, Vincent Borel, duben 2010)

Význačná inscenace. (...) Výrazná osobní poetika. (...) Mezi lehce mihotavým (voskovým) světlem a téměř úplným šerem se znovu vynořuje již zapomenutá a skryvaná vizualita. Četně se zde uplatňuje osvětlovací zařízení, které odkazuje k západní malbě mezi znovu se rodící perspektivou a revolucí započatou Manetem. (...) Přesná a jemná gesta a pohyby (žádná sebemenší prudkost), nutí nás, okouzlené diváky, rozpomenout se na barokní obrazy, které máme v paměti, a konfrontovat je s touto podívanou. Bohové i lidské bytosti zde hovoří stejným jazykem postojů a gest. (...) Jsme svědky scénické realizace promyšlené, dokonalé a stěží zapomenutelné. (...) Ve Francii není o souboru Collegium 1704 často slyšet a je to velká škoda. Jeho mladý vedoucí Václav Luks má výtečný smysl pro rytmus, svým talentem přitahuje pozornost všech, bez zaváhání, až do konce produkce. (...) Rinaldo zažil v Caen skutečně famózní představení!

(Resmusica, Frank Langlois, 2. 5. 2010)

Cesta Rinalda z Prahy do Caen. Koprodukce umožnila objevit Händelovu operu v celé její barokní nádhře. Tato francouzsko-česká inscenace přinesla špičkové výkony v oblasti barokní hudby.

(Le Monde, Marie-Aude Leroux, 26. 4. 2010)

Byl jsem svědkem představení roku! (...) Intelligence, citlivost a představivost Louise Moaty a jejich spolupracovníků nás přivádí do prostředí barokní opery tím nejužasnějším způsobem. (Chronique France Inter, Gérard Courchelle v pořadu Esprit Critique, 29. 4. 2010)

■ Rinaldo – Kateřina Kněžíková jako Almirena

Foto: H. Smejkalová

Věrohodné a zdařilé představení (zejména osvětlení svíčkami a nádhra kostýmů) fascinuje diváka, který v něm znovu nalézá okouzlenou naivitu svého dětství a zároveň radost dospělého, když porozumí tajemství scénických „věcí“. A k celé této krásné výpravě se přidává nádhra orchestrální hry a zpěvu. Rinaldo doslova překypuje úžasnými áriemi a výraznými orchestrál-

ními intermezzy. Ty jsou s naprostou přesností „servírovány“ souborem Collegium 1704 pod vedením Václava Lukse a nadšenými, mladými talentovanými českými pěvci.

(La Voix de Luxembourg, Stéphane Gilbert, 4. 5. 2010)

mš

Noví sólisté v podzimních představeních opery Národního divadla

V této sezoně vystoupí v opeře Národního divadla noví interpreti některých rolí. V Mozartově *Donu Giovannim* se tak budete moci setkat s mladým slovenským barytonistou **Alešem Jenísem** v titulní roli a s půvabnou českou sopranistkou **Lucií Fišer Silkenovou** jako Zerlinou, která bude také novou Barbarinou ve *Figarově svatbě*.

Výrazné obměny obsazení se dočkala mimořádně úspěšná inscenace Händelova *Rinalda*, v níž titulního hrdinu nově ztvárňuje britská mezzosopranistka **Diana Moore**, jeruzalémského krále Arganteho německý barytonista **Tobias Berndt** a kouzelnici Armidu **Jana Bernáthová**, která získala obdiv pražského publika jako Olympie v *Hoffmannových povídkách*. Jako Mág vstupuje do inscenace **David Nykl** a jako Sírén **Alžběta Poláčková**. V říjnu se Vám jako Bizetova Carmen představí mezzosopranistka **Atala Schöck**, která své umění předvedla již v Mozartově opeře *La clemenza di Tito* a v *Hoffmannových povídkách*.

kách. V Mozartově opeře *Così fan tutte* poprvé vystoupí barytonista **Svatopluk Sem** jako Guglielmo a sopranistka **Yukiko Šrejmová Kinjo** jako Despina. V listopadu vystoupí jako Mario Cavaradossi ve znovu uvedené Pucciniho *Tosce* ruský tenorista **Oleg Kulko**.

bb

■ Atala Schöck

Foto: archiv

Z PODZIMNÍCH PŘEDSTAVENÍ OPERY

Antonín Dvořák

ČERT A KÁČA

Dirigent: **Jan Chaloupecký**
Režie: **Marián Chudovský**
Scéna: **Adolf Born**
Kostýmy: **Adolf Born**
Nastudování sboru: **Milan Malý**
Sbormistr: **Pavel Vaněk**
Choreografie: **Daniel Wiesner**

Účinkují:
Ovčák Jirka: **Jaroslav Březina**
Káča: **Kateřina Jalovcová**
Máma: **Ivana Ročková**
Čert Marbuel: **Luděk Vele**
Lucifer: **Bohuslav Maršík**
Čert vrátný: **František Zahradníček**
Čert – strážce: **Antonín Hudi**
Kněžna: **Jitka Svobodová**
Komorná: **Alžběta Poláčková**
a další

10. 10. 2010
Národní divadlo | The National Theatre

■ Luděk Vele (Čert Marbuel)
a Kateřina Jalovcová (Káča)

■ Foto: H. Smejkalová

Giuseppe Verdi

LA TRAVIATA

Dirigent: **Ondrej Lenárd**
Režie: **Jana Kališová**
Scéna: **Miloň Kališ**
Kostýmy: **Jan Růžička**
Nastudování sboru: **Milan Malý**
Sbormistr: **Pavel Vaněk**
Choreografie: **Jaroslava Leufenová**

Účinkují:
Violetta Valéry: **Adriana Kohůtková**
Flora Bervoix: **Jitka Soběhartová**
Annina: **Stanislava Jirků**
Alfred Germont: **Tomáš Juhás / Valentin Prolat**
George Germont: **Ivan Kusnjer**
Gaston: **Václav Lemberk**
Baron Douphal: **Aleš Hendrych / Jiří Kubík**
Markýz d'Aubigny: **Miloslav Podskalský**
Grenville: **Jiří Kalendovský**
a další

5., 21. & 29. 10. 2010
Národní divadlo | The National Theatre

■ Marie Fajtová (Violetta Valéry)
a Tomáš Juhás (Alfred Germont)

■ Foto: H. Smejkalová

Wolfgang Amadeus Mozart

LE NOZZE DI FIGARO – FIGAROVA SVATBA

Dirigent: **Tomáš Netopil / Jan Chaloupecký**
Režie: **Josef Průdek**
Scéna: **Ján Zavarský**
Kostýmy: **Eva Farkašová-Zálešáková**
Choreografie: **Daniel Wiesner**
Sbormistr: **Pavel Vaněk / Martin Buchta**

Účinkují:
Figaro: **Adam Plachetka / František Zahradníček**
Il conte di Almaviva: **Martin Bárta / Roman Janál**
La contessa di Almaviva: **Jitka Svobodová / Pavla Vykopalová**
Susanna: **Kateřina Kněžíková / Martina Zadro**
Cherubino: **Stanislava Jirků**
Marcellina: **Yvona Škvárová / Lenka Šmídová**
Bartolo: **Zdeněk Plech**
Basilio: **Vladimír Doležal**
Don Curzio: **Václav Lemberk**
Antonio: **Bohuslav Maršík**
Barbarina: **Alžběta Poláčková / Lucie Fišer Silkenová**
a další

8. & 15. 10. 2010
Stavovské divadlo | The Estates Theatre

■ Pavla Vykopalová (La contessa di Almaviva)
a Kateřina Kněžíková (Susanna)

■ Foto: H. Smejkalová

Wolfgang Amadeus Mozart

DON GIOVANNI

Dirigent: **Zbyněk Müller / Jan Chaloupecký / Robert Jindra**
Režie: **Václav Kašlík / Jiří Nekvasil**
Scéna: **Josef Svoboda**
Kostýmy: **Theodor Pištěk**
Pohybová spolupráce: **Števo Capko / Mirka Eliášová**
Sbormistr: **Pavel Vaněk**

Účinkují:
Don Giovanni: **Martin Bárta / Roman Janál / Aleš Jeniš / Adam Plachetka**
Donna Anna: **Anda-Louise Bogza / Marie Fajtová / Maida Hundeling / Adriana Kohůtková**
Don Ottavio: **Aleš Briscein / Jaroslav Březina / Otokar Klein**
Komtur: **Jiří Kalendovský / Miloslav Podskalský**
Donna Elvira: **Jitka Svobodová / Pavla Vykopalová**
Leporello: **Peter Mikuláš / Luděk Vele / František Zahradníček**
Masetto: **Zdeněk Plech / Jiří Hájek / Lukáš Sládek**
Zerlina: **Alžběta Poláčková / Kateřina Kněžíková / Yukiko Šrejmová Kinjo / Lucie Fišer Silkenová**
7., 9. & 24. 10, 6. & 27. 11. 2010
Stavovské divadlo | The Estates Theatre
■ Lucie Fišer Silkenová (Zerlina) a Aleš Jeniš (Don Giovanni)

■ Foto: H. Smejkalová

Hry o Marii ve Wroclawi v režii Jiřího Heřmana

Úspěšná inscenace opery Bohuslava Martinů *Hry o Marii*, která vznikla v koprodukcii s Wroclawskou operou, zahajuje 1. října svým wroclawským nastudováním tamní II. festival současné opery. Inscenační tým včele s uměleckým šéfem opery Národního divadla Jiřím Heřmanem doplňuje polský dirigent Tomasz Szreder. Na repertoár Národního divadla se *Hry o Marii* vrátí v únoru 2011. bb

Výstava Vilém Zítek a Karel Kalaš ve fotografii

Počet fotografických výstav připomínajících v prostorách historické budovy Národního divadla životní výročí sopranistky Marie Podvalové a basisty Eduarda Hakena se od září rozšířil o výstavu na 2. balkonu, která je věnována 120. výročí narození legendárního basisty Viléma Zítka a 100. výročí narození dalšího vynikajícího basisty Karla Kalaše. Téměř devadesát fotografií z Archivu Národního divadla dokumentuje pestrý repertoár obou pěvců, kteří se výrazně zapsali do historie českého operního umění. Životopis Viléma Zítka jsme otiskli v zářijovém čísle našeho ča-

sopisu, životopis Karla Kalaše najdete rubrice Divadelní kronika v tomto čísle. Výstava je přístupná před každým představením a během přestávek. bb

■ Vilém Zítka

■ Karel Kalaš

Foto: J. Heinrich

9. září oslavila představením opery Zítka se bude... své životní jubileum pěvkyně Soňa Červená. Při této příležitosti jsme jí položili dvě otázky.■ Soňa Červená s gratulanty Ondřejem Černým a Václavem Havlen
Foto: H. Smejkalová**Co vás váže k Národnímu divadlu?**

Můj pradědeček, Václav Červený, vynálezce a výrobce hudebních dechových nástrojů v Hradci Králové, byl velkým vlastencem, zakládajícím členem Klicperova divadla v Hradci a také přispěl – pro něj nemalým finančním obnosem – na budování Národního divadla v Praze. A já jsem přesně před padesátipěti lety, 13. dubna 1955, zpívala Carmen v tehdejší opeře 5. května (nynější Státní opera Praha), která tehdy spadala pod Národní divadlo.

Jaké jsou teď vaše další plány?

Stále ještě hraji v Kolowratu naši komorní operu *Zítka se bude...* Pro Stavovské divadlo připravuji roli Emilie Marty v Čapkově *Věci Makropulos*, v režii Roberta Wilsona a s hudbou Aleše Březiny. K tomu vám ještě nemohu, nesmím nic říci, už z divadelní pověřivosti ne. Po listopadové premiéře jsem pak krom toho přijala nabídky koncertů-melodramů s Brněnskou a Hradeckou filharmonií.

BLAHOPŘEJEME!

18. října oslaví kulaté narozeniny pěvec **Jan Vacík**, stálý host opery ND

Svoji hudební cestu zahájil na pražské konzervatoři studiem houslí, hoboje a kompozice. Se studiem zpěvu začal až po emigraci do Mnichova roku 1985 pod vedením profesorky Elsy Domberger-Widmayer, poté odešel do Itálie ke Carlu Bergonzimu. Jeho debutem byla role Polluxe ve Straussově opeře *Láska Danaína* na scéně milánské La Scaly. V roce 1988 obdržel nabídku od profesora Wolfganga Sawallische a nastoupil jako člen souboru do Bayerische Staatsoper, kde působil do roku 1993.

Během své bohaté operní kariéry měl možnost spolupracovat s mnoha významnými dirigenty a režiséry. Hostoval na mnoha světových operních scénách, mj. v Nagoyi, Tokiu, pod taktovkou Sira Charlese Mackerrase zpíval Dona Ottavia (Mozart: *Don Giovanni*) při znovuotevření Stavovského divadla v Praze, dále se představil v Římě, ve Vídni, Drážďanech, Lille, Lisabonu, Kodani, Lyonu, Hongkongu, Tel Avivu ad.

V ND nastudoval Janáčkovu Lacu (*Její pastorkyňa*), skladatele Živného (*Osud*) a hlavní roli ve *Výletech páně Broučkových*, za kterou obdržel prestižní cenu Thalie 2003, Smetanova Dalibora, Janakose (Martinů: *Řecké pašije*) a Nicka v Pucciniho *Děvčeti ze Západu*.

Jana Vacíka jsme se zeptali:**Co považujete za největší úspěch své dosavadní kariéry?**

Ke kariéře je potřeba jistá konstelace hvězd, aby ji člověk mohl dělat. Za nejdůležitější považuji to, že jsem si uchoval zdravý rozum a celkem i své zdraví, že dokážu ve svém věku zazpívat Glagolskou mši dokonce možná lépe než před dvaceti lety – a že jsem zůstal Honzou. Aplaus, slzy i díky beru spíše tak, že jsem splnil určité poslání, že jsem publikum oslovil, prošel cestou k sebepoznání a nechal jsem díky pokoře projít tu sílu, toho „pánbíčka“. Přiblížil jsem se k zlatému středu, už dokážu občas i mlčet a zamyslet se, spíše než horlivě reagovat, být spokojen s tím, co mi bylo shora naděleno a co právě mám. Hlas není můj, dostal jsem darem nějaký talent a naučil jsem se s tou „lopatou“ dost slušně zacházet.

■ Jan Vacík

Foto: archiv

Rozhovory připravila Mirka Štípková

BLAHOPŘEJEME! 85. narozeniny oslaví dirigent **Josef Kuchinka** (*21. 10. 1925)

V roce 1946 ukončil studia na Konzervatoři Praha (dirigování u Z. Chalabaly a varhanní oddělení). V letech 1945–1949 byl angažován jako sbormistr opery Státního divadla Ostrava, 1949–1951 byl dirigentem Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého a v letech 1951–1960 se stal dirigentem opery Státního divadla Ostrava. Současně pohostinsky dirigoval v ND, kde pak byl od roku 1960 do roku 1991 angažován. Spolupracoval též s Čs. rozhlasem a s Čs. televizí. V letech 1972–1974 vykonával souběžně funkci šéfa opery Divadla F. X. Šaldy Liberec. Uplatnil se nejen při mnoha zahraničních zájezdech opery a baletu ND, ale často řídil i zahraniční orchestrální soubory (Bregenz 1971, Barcelona 1972, Atény a Moskva 1975, Aschaffenburg a Luzern 1978 aj.). Zvlášť vysokého ocenění se mu dostalo v Itálii za nastudování Myslivečkova *Tamerlána* (spolu s režisérem L. Štrose) – v Miláně (La Scala 1979) a v Reggio nell'Emilia (1979).

balet

balet@narodni-divadlo.cz

Umělecký šéf baletu | Artistic director of the Ballet: Petr Zuska

SVĚCENÍ JARA / LE SACRE DU PRINTEMPS**1. symfonie D-dur**

Choreografie a scéna | Choreography and sets: **Petr Zuska**
Hudba | Music: **Gustav Mahler**

Déjà vu

Choreografie | Choreography: **Petr Zuska**
Hudba | Music: **Fryderyk Chopin, Nicolo Paganini, Nino Rotta**

Lyrická

Choreografie | Choreography: **Petr Zuska**
Hudba | Music: **rusínské a slovenské lidové balady**

Empty Title

Choreografie | Choreography: **Petr Zuska**
Hudba | Music: **Tango, Elvis Costello, Brodsky Kvartet**

Svěcení jara

Choreografie | Choreography: **Petr Zuska**
Hudba | Music: **Igor Stravinskij**

Česká premiéra | Czech premiere: 11. a 12. 11. 2010
Národní divadlo | The National Theatre

■ LAST TOUCH (Radek Vrátil, Sylva Nečasová, Jiří Waňka, Adéla Pollertová, Klára Kutilová, Jiří Kodým)
Foto: D. Zehetner

EXTRÉM / EXTREME

Choreografie / Choreography: **Petr Zuska / Jiří Kylián**
Hudba / Music: **Esoteric relaxing music, Hip Hop a R&B (2 Pac, 50 cent, Nelly, Eminem, Shaggy, Cypress Hill, Akon) / Dirk Haubrich / Arvo Pärt, James Brown, Gavin Bryars, Adrian Johnston, Dan Jones, Nikos Grapsas, Ondráš, Michael Jackson**
Scéna / Sets: **Petr Zuska, Jan Dušek / Jiří Kylián / Jan Dušek**
Kostýmy / Costumes: **Roman Šolc / Joke Visser / Lucie Loosová**
Nastudování / Stage by: **Alexei Afanassiev, Nataša Novotná, Václav Kuneš**
Asistenti choreografie / Assistant choreographers: **Michaela Černá, Nelly Danko, Veronika Ibllová, Jan Kodet, Radek Vrátil**
Světelný design / Lighting design: **Pavel Kremlík**
Zvuková režie / Sound design: **Zbyněk Perla**

Tančí sólisté a soubor baletu ND
Soloists and Corps de ballet of the National Theatre

Představení / Performances:

8. a / and 13. 10. 2010

Nová scéna / New Stage

Po roční přestávce se na Novou scénu Národního divadla vrací taneční triptych s jednotlivými názvy *Extrém*, který je tvořen třemi choreografiemi významných českých tvůrců **Jiřího Kyliána** a **Petra Zusky**. Společný název *Extrém* vyjadřuje několik různých vyhraněných pohledů na situace, ve kterých se člověk může ocitnout, a především extrémní a netypické režijně-choreografické zpracování. Námětem jejích děl jsou mezni a často kontrastní události, které v sobě skrývají ambivalentní vztah běžnosti i nevědnosti. Tvůrci se pokusili zachytit netypickým způsobem člověka v určité extrémní situaci. Nahlédne-li divák na inscenaci vlastní optikou a běžnou diváčkou baletní zkušeností, pohled obou choreografů se mu může jevit minimálně netypický, ne-li přímo extrémní. Ve scénicky netradičním pojetí dramatické situace, specifické práci s časem, hudbou, tanečním pohybem, úhlem pohledu na postavu a její jednání je divák spolu s tanečníky konfrontován s postmodernistickými scénickými a tanečními vyjadřovacími prostředky. Všechny tři tituly spadají do dramaturgické linie baletu ND, která pracuje s inscenací malého formátu a zároveň využívá netradičních scénických postupů. Dvě starší a v minulosti již v zahraničí uvedené choreografie *Last Touch* (*Poslední dotek*) Jiřího Kyliána a *A Little Extreme* (*Malý extrém*) Petra Zusky doplňuje třetí nový opus uměleckého šéfa baletu Národního divadla Petra Zusky s názvem *A Little Touch Of The Last Extreme* (*Malý dotek posledního extrému*).

A Little Extreme (Malý extrém)

Choreografie Petra Zusky *A Little Extreme* (*Malý extrém*) měla premiéru 21. 5. 2006 v Rhein Oper Mobil Düsseldorfské opery (Ballett Düsseldorf). V premiérovém baletním večeru s názvem *Black Influence* (*Černý vliv*) byly kromě

■ **A Little Extreme** (Tomáš Rychetský, Klára Jelínková)
Foto: D. Zehetner

této Zuskovy choreografie uvedeny ještě další tři originální kusy jiných tvůrců. Baletní večer propojil různé soudobé hudební styly jako jazz, pop s esoterickou hudbou až po hip hop, to vše vyjádřené tancem. V premiérovém obsazení se představili sólisté Ballett Düsseldorf: Susanna Kaic, Andrea Kramešová, Armen Hakobyan, Cesar Locsin, Valerio Mangianti, Filip Veverka, Andriy Boyetsky, Bruno Narnhammer. Svoji premiéru měl *A Little Extreme* v podání tanečníků souboru Národního divadla v Praze, a to v rámci zahraničního turné. V listopadu 2007 vystoupil balet Národního divadla na 6. ročníku Mezinárodního festivalu současného tance Dance in version v Moskevském akademickém hudebním divadle K. S. Stanislavského a V. I. Němiroviče Dančenska. Vedle známých baletních souborů z Belgie, USA a Portugalska se představil balet ND se třemi choreografiemi z dílny uměleckého šéfa Petra Zusky - kromě již zmíněného *A Little Extreme*, ještě vystoupil soubor s *Les Bras de Mer* a choreografií *Mariin sen*.

Last Touch (Poslední dotek)

Last Touch je v pořadí 66. choreografií vytvořenou Jiřím Kyliánem pro NDT I (Nederlands Dans Theater). Dílo mělo premiéru 20. listopadu 2003 v Lucent Danstheater v Haagu. Spolu s choreografií *Last Touch* byly ve stejném večeru uvedeny ještě dvě další díla: *Double Point* od choreografa Emia Greci a Pietera C. Schaltera a *Where Abouts*, opět od Jiřího Kyliána. V premiérovém obsazení *Last Touch* se představili tito interpreti: Lesley Telford, Francesco Nappa, Paula Sanches, Václav Kuneš, Nataša Novotná a Yvan Dubreuil.

Kylián se zaměřuje na postmodernistické zpracování, užívá citací a volných asociací, snaží se plně aktivizovat diváka. V minimalisticky poja-

té a bezmála čechovovsky laděné choreografii nahlíží Kylián na mikrostrukturu společnosti zachycené v jednom zlomku okamžiku. Specifickým způsobem zachycuje poetickou a zároveň v minimalistickém znázornění dramatickou situaci malé skupiny lidí, kteří se zachyceni z camery obscury nalézají ve stavu tzv. last touch – tedy jakéhosi posledního doteku, posledních úpravách před vyfotografováním. Příznačný je i jeho pohybový i výrazový „lyrismus“, k němuž se ubírá pohybovou stylizací a nekonkrétním užitím času. Téma momentu, emoce zachycené a rozpívané v nekonkrétním čase. Kyliánovy postavy v choreografii *Last Touch* trpí jakoby zvláštní chorobou, jakousi hypertrofií stylizace: nemohou se vymanit z monotónních gest, do kterých neustále upadají, ač by jim rádi unikly. Člověk nemůže žít bez divadla gest, bez své role, všechny postavy však touží z daného prostoru uniknout, což není možné. Postavy se chvíli chovají bouřlivě, pateticky, chaoticky, nebo zase s předstíraným chladem a netečností a ve směřování do budoucnosti je stihl zachytit objektiv camery obscury.

A Little Touch of the Last Extreme (Malý dotek posledního extrému)

Choreografie *A Little Touch of the Last Extreme* měla svou světovou premiéru 17. 6. 2009. Svým názvem odkazuje k určitému propojení obou předchozích děl. Děje se tak však zejména v náznacích, jak v rovině scénografické, choreografické i režijní, kdy se objevují některé prvky z předešlých děl. Jevištní prostor se stává místem, kde se může dít vše, v jakékoli době, v jakémkoli období. Určení místa, času a děje závisí pouze na gestické dokonalosti tanečníků. Ti znázorňují abstraktně až metafyzicky pojaté postavy, rezignující spolu

■ **Last Touch** (Richard Kročil, Zuzana Susová)
Foto: D. Zehetner

s choreografem na dějovou linii příběhu a zaměřují se na transcendentální filozofické myšlenky ovlivněné z části východní filozofií. Vztah těla, myslí, jednání i vnější a vnitřní motivace a věčný individuální svár mezi tím, „co skutečně chci já“, a k čemu jedince nepřímo přivede postavení ve společnosti, je pouze jedním z témat. V něm je však skryta myšlenka, že člověk je od zrození okolím stále formován a neustálým vnějším

obrušováním se lidská individualita postupně proměňuje a sám jedinec se v určitých chvílích může cítit zmaten tím, kdo vlastně je. Jednou z klíčových témat této choreografie je otázka života a smrti. Oba tyto extrémy, či krajní momenty života, zastupují postavy, v této choreografii nekonkrétnější: stařec a batole. Život i smrt jsou spolu vzájemně propojeny; existují současně, nikoli následně; smrt se neu-

stále ozývá pod slupkou života a má obrovský vliv na prožívání a chování. Jedna z nejzřejmějších životních pravd je, že všechno zaniká, že se zániku bojíme, a že přesto musíme žít tvář v tvář tomuto zániku, tváří v tvář smrti. „Teprve tváří v tvář smrti se rodí vlastní já člověka.“ (*Svatý Augustin*)

Barbora Šulcová

■ **A Little Touch Of The Last Extreme** (Alexandre Katsapov)
Foto: D. Zehetner

SUITA V BÍLÉM

SUITE EN BLANC / SINFONIETTA / RŮŽE

BOHEMIA BALET – soubor Taneční konzervatoře hl. m. Prahy

SUITE EN BLANC

Choreografie: **Serge Lifar**

Choreografii vytvořil v roce 1943 pro Pařížskou operu jeden z největších francouzských choreografů 20. století **Serge Lifar** (1905–1986). Hudební předlohou se mu stalo dílo francouzského skladatele **Edouarda Lalo** (1823–1892). Choreografie je výstavnou ukázkou neoklasického baletního stylu, čistým pohybovým vyjádřením hudebního díla, někdy s náznakem vztahu tanečnicků (L'adage), vždy však s velkými nároky na technickou a stylovou vyspělost interpretů. Taneční konzervatoř hl. m. Prahy je první školou na světě, které se dostalo cti nastudovat dílo v jeho úplné podobě. Za jeho uvedení v české premiéře obdržel BOHEMIA BALET – soubor Taneční konzervatoře hl. m. Prahy v Soutěžní přehlídce tanečního umění ČR v roce 2008 „Čestné uznání“ za dramaturgický počin. Velkým přínosem při uvedení *Suite en blanc* byla spolupráce s legendárním francouzským tanečníkem prof. Cyrilem Atanassoffem, který byl pověřen dědicí autorských práv supervizí při jejím nastudování.

SINFONIETTA

Choreografie:

Pavel Šmok

Je známo, že Leoš Janáček nikdy neuměl a ani nechtěl psát „hudbu o hudbě“. Každému svému dílu vdechl jasnou ideu. O *Sinfoniettě* napsal, že vyjadřuje „dnešního svobodného člověka, jeho duševní krásu a radostnost i jeho sílu a odvahu jít bojem k vítězství“. A jinde, „Zdá se mi, že se mi nejlépe podařilo co nejtěsněji se přimknout k myslí prostého člověka...“ Tato Janáčková slova dávají pevnou obsahovou náplň i Šmokovu choreografickému tvaru *Sinfonietty*, je to „čistý“ symfonický balet bez reálného příběhu a konkrétních hrdinů, vychází z ducha partitury, k níž jako by příkomponoval další pohybové hlasy. Pavel Šmok se dal hudbou Leoše Janáčka inspirovat velmi často. Vedle *Lašských tanců* připomeňme alespoň znamenité kompozice podnícené 1. a 2. smyčcovým kvartetem i světovou premiéru velkolepé *Glagolské mše* uvedenou v Brně v roce 1969 (ústřední pár vytvořili Kateřina Elšlégrová-Slavická a Jáno Šprlák Puk) a *Sinfonietty* v roce 1971 ve švýcarské Basileji (solisté Kateřina Elšlégrová-Slavická a Petr Koželuh).

K *Sinfoniettě* se vrátil Pavel Šmok po čtrnáctileté přestávce v roce 1985, kdy vytvořil novou verzi uvedenou Pražským komorním baletem v Teatro Garcia Lorca v Havaně s Kateřinou Frankovou-Dedkovou a Ludvíkem Vidlákem jako sólisty. Dílo se pak stalo repertoárovým opusem Pražského komorního baletu, naposledy byla *Sinfonietta* obnovena u příležitosti 75. výročí narození Pavla Šmoka v roce 2002 a uvedena na scéně Státní opery Praha. Na repertoáru Bohemia Baletu je od roku 2008.

Jaroslav Slavický

RŮŽE

Choreografie: **Petr Zuska**

Skupina Spirituál kvintet letos slaví, tuším, 50. výročí své existence, což je opravdu záračné jubileum. Za záračnou však považuji rovněž kvantitu a kvalitu její práce, která představuje velice originální a cenný kámen v mozaice české hudby. Počínaje způsobem uchopení a „počeštění“ originálního černošského gospelu, přes trampskou esenci, která zlidověla u táborových ohňů, folk-

lorní aroma lidových písní... až po ryze autorskou tvorbu. Všechny tyto „tváře“ Spirituál kvintetu mám docela pod kůží již od dětství a dá se říci, že jsem s nimi vyrůstal. Jako choreograf jsem tedy pochopitelně nesáhl po této muzice poprvé. Album „Písničky z roku raz dva“ je myslím úplně první LP deskou této skupiny. V té době byla většina z jejích členů - tvůrců i interpretů – „jen“ talentovanými teenagery. Má, pochopitelně o mnoho let pozdější, soukromá zkušenost s písničkami na této desce, se výrazně váže k mým raným platonicko-erotickým citům. Až se zde jedná o úpravy českých, německých, francouzských či skotských balad z dávného období renesance, celá věc je velice úzce spjata s mládím, a to i v rámci poetiky veršů. Má „variac“ na toto téma je tedy příznačně věnována právě mladým interpretům. Těm, kteří mají ve vínku přirozenou čistotu a upřímnost, humor i metaforu, naivitu a hlavně lásku. Lásku, která se stane „růží“ – jako leitmotivem a titulem tohoto „balítku“, jelikož stejně jako láska je obdařena květy, které voní a trny, které zraňují. A PROTO SE NEHNĚVEJ NA RŮŽI KVŮLI TRNŮM. VAŽ SI TOHO, ŽE TAK TRNITÝ KEŘ MÁ RŮŽE.

Petr Zuska

Uvádíme: 14. 10. 2010 ve 20.00
v Národním divadle
Performances on October 14, 2010
at 20.00 in Národní divadlo
(The National Theatre)

■ Suite en blanc (Magdalena Matějková a Michal Krčmář)
Foto: H. Smejkalová

LA SYLPHIDE / NAPOLI

Nejslavnější odkaz romantického baletu z dílny legendárního dánského choreografa Augusta Bournonvillea

Hudba / Music: **Herman Severin von Løvenskjöld / E. Helsted, H. S. Paulli, H. C. Lumbye**

Choreografie / Choreography: **August Bournonville**

Nastudování / Staged by: **Frank Andersen, Eva Kloborg, Anne Marie Vessel Schlüter, Petrusjka Broholm**

Asistenti choreografie / Assistant choreographers:

Michaela Černá, Nelly Danko, Marie Hybešová, Igor Žukov

Scéna a světelný design / Sets and light design:

Mikael Melbye

Kostýmy / Costumes: **Mikael Melbye /**

Deirdre Clancy

Dirigent / Conductor: **Sergej Poluektov**

Tančí sólisté a soubor baletu ND
Soloists and Corps de ballet of the National Theatre

Hraje orchestr Národního divadla
National Theatre Orchestra

Balet Národního divadla naposledy uvede romantický titul *La Sylphide / Napoli* Augusta Bournonvillea, který můžeme skutečně bez nadsázky považovat za unikátní a jedno ze stěžejních klasických děl Královského dánského baletu. Jedná se o autentickou inscenaci, která dokládá podobu baletu první poloviny 19. století. Tato éra dokázala, že taneční umění se přesvědčivě stalo specifickým prostředkem ke sdělení dramatického děje, který v romantickém baletu znamenal rovnováhu mezi obsahem a formou. Inscenace je spojením dějového baletu *La Sylphide* a třetího jednání z baletu *Napoli*. Oba tituly představují to nejlepší z repertoáru Bournonvilovy originální tvorby a patří k nejčastěji uváděným dánským baletům z ohromného výčtu titulů tohoto světoznámého choreografa. Bournonvilovský styl, jeho svižná technika nohou, épaulement a způsob, jakým vdeňuje do choreografie pantomimu – to vše jsou specifické dánské rysy. Je to styl, který vždy klade obrovské nároky na účinkující, ale zároveň slibuje umělecký úspěch. August Bournonville (1805–1870) byl následníkem romantismu a žil v době, kdy při procházce Kodaní mohl potkat největší umělce a kulturní osobnosti národa. Jeden z jeho blízkých přátel byl také Hans Christian Andersen. A sám Bournonville, stejně jako Andersen, byl vypravěčem – vypravěčem baletních příběhů. Avšak jeho díla postrádají krále, královny, prince i princezny a místo toho v nich vystupují obyčejní lidé: chudý rybář v *Napoli*, mladý belgický venkovan v *Jarmarku v Bruggách*, mladý světlovlasý Dán v *Lidovém příběhu*, chudý švec v *Abdallahovi* a skotský mladík v *Sylfidě (La Sylphide)*. Bournonville hodně cestoval, ale také obohatil svou představivostí příběhy ze země, které nikdy neviděl. Zobrazoval obyčejného člověka

■ *La Sylphide* (Nikola Márová a Richard Kročil)
Foto: D. Zehetner

a ve svých příbězích vycházel z místních vyprávění a legend. Hojně využíval pantomimu – neverbální formu komunikace, která je dnes jedním ze základních kamenů Královského dánského baletu a jeho bournonvilovské tradice.

V předmluvě k programu *La Sylphide* (1. listopadu 1836) Bournonville napsal:

„Námět, převzatý ze skotské balady, poprvé zpracoval jako balet Taglioni na hudbu Schneitzhoeffera. Nedostatek materiálů potřebných pro uvedení inscenace pařížského baletu *La Sylphide* v Dánsku, spolu se zkušeností, že menší divadla často oplývají talenty, které s využitím patřičné péče nahradí nedostatky jejich prostředků a vybavenosti, mě přivedly k rozhodnutí pojednat tento námět úplně originálním způsobem, abych dal svému dílu svěžest, jakou napodobenina nikdy nemůže dosáhnout.

Právě tak jako v každém druhu umění lze problém vyřešit různými způsoby, vytvořil jsem tento balet na základě cizí myšlenky a na úplně novou hudbu od dánského skladatele. Tanec, pantomima, scény a řada změn v osnově jsou vše mé vlastní invence. Tudiž, přiznávaje, že tato mladší *Sylphide* vděčí za svou existenci starší verzi, světuji toto dílo laskavosti a shovívavosti, které až dosud představovaly mé štěstí a odměnu.“

S vděčností
AUGUST BOURNONVILLE
Kodán, 1. listopadu 1836

Poslední představení: 3. a 17. 10. 2010
v 15.00 a 19.00 v Národním divadle
Last performances on October 3 and 17,
2010 at 15.00 and 19.00 in Národní divadlo
(The National Theatre)

SVĚCENÍ JARA / LE SACRE DU PRINTEMPS

1. symfonie D-dur

Choreografie a scéna | Choreography and sets:

Petr Zuska

Hudba | Music: **Gustav Mahler**

Déjà vu

Choreografie | Choreography: **Petr Zuska**

Hudba | Music: **Fryderyk Chopin, Nicolò Paganini, Nino Rotta**

Lyrická

Choreografie | Choreography: **Petr Zuska**

Hudba | Music: **rusínské a slovenské lidové balady**

Empty Title

Choreografie | Choreography: **Petr Zuska**

Hudba | Music: **Tango, Elvis Costello, Brodsky Quartet**

Svěcení jara

Choreografie | Choreography: **Petr Zuska**

Hudba | Music: **Igor Stravinskij**

Balet Národního divadla uvede v této sezoně jako svou první premiéru známý baletní titul *Svěcení jara*. Pod tímto titulem diváci zhlédnou kolekci několika nových choreografií uměleckého šéfa baletu, Petra Zusky. Představení zahájí proud klasického a neoklasického pohybového stylu, který dá vyniknout krásným tónům Mahlerovy 1. symfonie. Druhou část večera zaplní „hvězdné“ duety, které proslavily naše přední sólisty na mnoha mezinárodních galapředstaveních. Vyvrcholení večera přinese strhující dynamika a magický obsah Stravinského *Svěcení jara*.

Česká premiéra / Czech premiere: 11. a 12. 11. 2010
Národní divadlo / The National Theatre

■ Lyrická (Eva Horáková, Petr Zuska)
Foto: D. Zehetner

Balet Národního divadla a Agentura DoDo
uvádí opět v sezoně 2010/2011

EMOTION COLLECTION

Proud tance, zpěvu a divadla

Ojedinělé spojení tanečníků baletu Národního divadla, jazzové zpěvačky Eleny Sonenshine, písničkáře Honzy Budaře v choreografii Zuzany Šimákové!

Koncept, výprava a režie: **Tereza Helšusová**
Hudba: **Jan Budař**

Choreografie: **Zuzana Šimáková**
Hrají a tančí: **Tereza Helšusová, Michaela Procházková, Tereza Slavičková, Elena Sonenshine, Michal Jurisa / Jonáš Dolník, Viktor Konvalinka / Petr Štěpánek**

Představení: 16.10., 3. a 6.11., 9. a 19.12. 2010 v Divadle Kolowrat

■ Foto: P. Hejný

17. července 2010 si řekli své „ano“ v kostele sv. Ignáce na Masarykově náměstí v Jihlavě členové baletu Národního divadla **Natálie Benyovszká** a choreograf **Tomáš Rychetský**.

Přejeme hodně štěstí, radosti a lásky na jejich společné cestě!

■ Foto: P. Hejný

BLAHOPŘEJEME!

25. září 2010 oslavil své 80. narozeniny tanečník a pedagog Ladislav Sobotka.

Studoval u H. Štěpánkové a po absolutoriu na Taneční katedře HAMU (obor pedagogika tance) nastoupil angažmá do karlínského divadla. V roce 1945 pokračoval ve své taneční kariéře v baletu Národního divadla, kde působil až do roku 1974 (do roku 1979 také v administrativě). Sólistou byl jmenován v roce 1966. Byl velmi spolehlivým a zdatným tanečníkem, který ztvárnil řadu rolí v baletech *Sluha dvou pánů* (Silvio), *Ludas Matyio* (Botos), *Petruška* (Maur) nebo *Popelka* (Princ). V dalších letech se věnoval převážně pedagogické činnosti. Byl vedoucím taneční průpravy gymnastů a krasobruslařů.

K významnému jubileu gratulujeme a přejeme hodně štěstí.

Laterna magika

www.laterna.cz

Umělecký šéf Laterny magiky | Artistic Director of Laterna magika: **Zdeněk Prokeš**

Repertoár | Repertoire

Kouzelný cirkus | Wonderful Circus

Režie | Stage direction: **Evald Schorm,**

Jan Švankmajer, Jiří Srnec

Scéna | Sets: **Josef Svoboda**

Kostýmy a masky | Costumes and masks:

Zdeněk Seydl

Kamera | Camera: **Emil Sirotek**

Hudba | Music: **O. F. Korte, J. Krček, P. Kořínek,**

V. Hála, R. Hladík, J. Stivín

Choreografie | Choreography: **Karel Vrtiška,**

Jiří Hrabal, Vlastimil Jílek, Josef Koniček,

František Pokorný

28.–30. 10. ve 20.00

5., 25.–26. 11. ve 20.00

Nová scéna | New Stage

Casanova

Scénář a režie | Script and stage direction:

Juraj Jakubisko

Scéna | Sets: **Josef Svoboda**

Kostýmy | Costumes: **Jarmila Konečná**

Hudba | Music: **Zdeněk Merta**

Kamera | Camera: **Petr Čepický**

Choreografie | Choreography:

Jean-Pierre Aviotte

14. 10. v 19.30; 15.–16. 10. ve 20.00

Nová scéna | New Stage

Graffiti

Režie | Stage direction: **Ondřej Anděra,**

Petr Kout

Choreografie | Choreography: **Jiří Bubeníček,**

Václav Kuneš a Petr Zuska

Scéna | Sets: **Josef Svoboda**

Kostýmy | Costumes: **Roman Šolc**

Hudba | Music: **P. Gabriel, Y. Tiersen,**

M. Nyman, W. Mertens, H. Vrienten, P. Glass

Kamera | Camera: **Matěj Cibulka, Jiří Málek**

Dramaturgie | Dramaturge: **Václav Janeček**

1.–3. 10. ve 20.00

Nová scéna | New Stage

Rendez-vous

Režie a choreografie | Stage direction and

choreography: **Jean-Pierre Aviotte**

Scéna | Sets: **Miloslav Heřmánek**

Kostýmy a masky | Costumes and masks:

Pavel Knolle

Hudba | Music: **Didier Melaye, Arvo Pärt**

Kamera | Camera: **Samuel Bester**

17.–18. 11. v 19.30; 19.–20. 11. ve 20.00

Nová scéna | New Stage

Cocktail 008

Námět a dramaturgie | Dramaturge:

Václav Janeček

Kamera a střih | Camera and editing:

Jan Loukota

Hudba a zvuk | Music and sound:

Stanislav Abrahám

Scénografie | Sets: **Miloslav Heřmánek**

9. 10. ve 20.00

Nová scéna | New Stage

■ **Casanova**
Foto: P. Našic

LATERNA MAGIKA představuje - podruhé

Dnes vás seznámíme s dalšími členy souboru a opět budeme genderově vyvážení: tanečník a tanečnice, MILAN ODSTRČIL a EVA ZÁPOTOCKÁ. Nevybíráme náhodně, oba spojuje jedna vlastnost – chuť a síla předávat dál své taneční zkušenosti.

OKOUZLEN MODERNÍM TANCEM: MILAN ODSTRČIL

Kromě tancování ve všech představeních Laterny magiky má Milan pestrou paletu dalších aktivit – založil malé taneční studio pod záštitou Laterny magiky a Nové scény ND, učí na workshopech a vede produkční agenturu EventsLab, která se zaměřuje na taneční vystoupení a eventy. Kromě toho spolupracuje na projektech 420PEOPLE, se kterými se zúčastnil několika zájezdů do zahraničí. Přitom s tancem začal relativně pozdě – v 15 letech ve svém domovském městě Ostravě: Když jsem se rozhodl jít na konzervatoř, máma se chystala, že mě přerazí. I když za to vlastně mohla trochu ona, protože mě jako dítě přihlásila do baletní školičky – obvyklé sporty jako kopaná a hokej mě vůbec nebavily. S dětmi ve studiu pracovala sólistka baletu Národního divadla moravskoslezského paní Tamara Černá a díky ní jsem pochopil, co tanec obnáší a že se mu chci věnovat. Ostravská konzervatoř byla v té době ještě pětiletá a právě, když jsem nastupoval – z osmé třídy – zahajovalo se osmileté studium. Nastoupil jsem tak o dva ročníky níž a dodnes mám schovanou výjimku od ministerstva školství ☺.

A po přestupu na pražskou konzervatoř jste se zřejmě věnoval modernímu tanci? Nene, absolvoval jsem v oboru klasický tanec, i když jsem věděl, že nikdy nebudu na úrovni skutečně dobrých tanečníků. Radil mi to i šéf baletu v Ostravě Igor Vejsada, že v klasice je nejlepší základ, potom už člověk může dělat cokoliv. Když jsem nastoupil první angažmá ve Státní opeře Praha, zjistil jsem, že jsem studoval osm let proto, abych dělal křoví v opeře, takže jsem si řekl, že tudy cesta nepovede, a hned další rok jsem šel na konkurz do Laterny. **Proč právě do Laterny magiky?** Byl to jediný nezávislý moderní soubor v ČR, když pomínu Pražský komorní balet. S ním to šlo ale tenkrát do kytek, když se přidružil ke Státní opeře, dnes je to jiné a práci Lucie Holánkové obdivuji. Další impuls pro mě přišel, když jsem viděl představení *Graffiti*, to mě nakoplo a řekl jsem si, že přesně tohle chci dělat. **Jak vznikla vaše spolupráce s Václavem Kunešem a 420PEOPLE?**

Náhodou jsem šel na jeden jejich workshop, vůbec mě nenapadlo, co z toho bude. V té době jsem i uvažoval o tom, že bych nechal tancování, ale tahle spolupráce to změnila. A teď je pro mě i Laterna magika skvělý způsob, jak se udržet v kondici, udržet si techniku, být na jevišti. Postupně jsem si uvědomil, že i když hrajeme stále stejná představení, každé se dá prožít jinak. **Založil jste i vlastní studio – kdy se ve vás probudila chuť učit?** Pedagogika se ve mně popravdě dlouho neprobouzela. Můj záměr byl založit taneční školu pod tanečním divadlem. Nabízel jsem možnost výuky profesionálním lektorům, jako je třeba můj kolega David Stránský, který učí na konzervatoři, ale lidé, které jsem oslovil, neměli čas. Projekt jsem už rozjel, tak mi nezbylo než začít učit sám. Hodně mi pomohla práce s 420PEOPLE, u nich jsem se v tomhle smyslu naučil daleko víc než za celou dobu, co se věnuju tanci. Díky nim jsem se odvážil si uvědomit, že se můžu pokusit něco předat dál. Učím také občas v několika menších tanečních souborech v Praze. **Jaká je základní myšlenka Laterna Dance Studio?** Naučit lidi tancovat a seznámit je se současným tancem, ukázat jim, co to je a jak a proč to funguje. Předvést, že contemporary dance není černé divadlo, ani že se na něj nenosí elastáky. Že je to úžasný prostředek vyjádření a seberealizace, živé umění, které může objevit úplně každý.

ODKUD ČERPÁ ENERGII EVA ZÁPOTOCKÁ

Do Laterny magiky nastoupila před dvěma lety hned po absolutoriu na pražské konzervatoři, ovšem již s praxí v Bohemia Baletu a zkušenostmi ze zahraničních soutěží. V roce 2007 například získala I. cenu na francouzské Prix Carpeaux, o rok dříve II. cenu na Mezinárodní baletní soutěži v Brně i na Haličské Terpsychoře ve Lvově. K tanci si v poslední době přidala také pedagogickou práci s dětmi: K tomu mě přivedla maminka, která učí v ZUŠce na Zbraslavi. Začala jsem tam dávat soukromě hodiny klasického i moderního tance dětem, které chtějí jít na konzervatoř. Nedávno se mi čtyři holčičky umístily na soutěži v Německu na prvních a druhých místech v klasice i v moderně, a kvalifikovaly se tak na další soutěž na Sardinii, což nás potěšilo. A jedna moje žákyně teď nastupuje na konzervatoř. Baví mě pracovat s dětmi v předškolním věku, ve školkách s nimi dělám pohybovou přípravu. Takhle malé děti ještě nemají trpělivost na soustavnější práci, učí se rytmiku, různé tanečky, dětské hry. Předškolní děti si hrají a to je i princip práce s nimi, protože se nikdy nesmí nudit. K téhle práci jsem se dostala na doporučení jedné maminky ze ZUŠky, která mě znala, a postupně jsem se tak dostala ještě do dalších dvou školek.

Vaše maminka vyučuje tanec?

Ano, ale vždy byla spíš přes moderní techniky, také mě mohla nachystat na konzervatoř. Moderní a jazzový tanec mám ráda odkjživa, americký jazz mě fascinuje jako taneční styl i hudba, na škole jsem psala i závěrečnou práci o Alvinovi Aileym. Samozřejmě klasiku mám ráda také, i když v Laterně jí moc neužijeme: jako takový projekt bokem mám *Labutí jezero* v divadle Hybernia, je příjemný pocit vzít si na celý večer špičky a balerínu ☺. Bez tance si vůbec neumím život představit. Už od dětství...

Takže konzervatoř byla ve vašem případě samozřejmá volba?

Já ještě v devíti letech ani nevěděla, že taková škola existuje. Také bych si nikdy nedovedla představit, jak náročná je. Tohle je opravdu škola „od osmi do osmi“. Jeden čas, po povodních v roce 2002, jsme měli i sobotní vyučování, každý den byl posunutý rozvrh, protože škola byla špatně dostupná. Jinak se o sobotách většinou zkoušejí představení. To mi ale nikdy nevadilo, nejhezčí vzpomínky mám asi na *Šípkovou Růženku*, s ní jsme objeli spoustu divadel. A já jsem se do ní musela v pátém ročníku naučit přes Vánoce roli Šeříkové víly, protože její představitelka si zlomila ruku. Dozvěděla jsem se to těsně před Štědrým dnem a měla asi týden na učení, naštěstí to dopadlo dobře. A na soutěže jsem jezdila ráda. **Ted' už nemáte chuť se nějaké taneční soutěže zúčastnit?** Nikdy mě to nenapadlo, asi bych to už dnes nebrala jako soutěž, spíš bych se podívala, jak jsou dobří ostatní tanečníci, jaká je konkurence. Na soutěžích je možná důležitější sbírat zkušenosti a získávat přehled o tom, jak tančí lidé z jiných divadel a zemí, než dostat ocenění. SMilanem Ostrčilem ale jedu do Plzně na choreografickou soutěž, přemluvil mě, abych účinkovala v jeho choreografi. To teď bude moje první soutěž po škole.

Měla jste příležitost pracovat i se zahraničními pedagogy?

Když jsem studovala, účastnila jsem se letních workshopů Tanečního centra, tam bylo mezinárodní složení, vzpomínám si třeba na Attilu Egerháziho, který je teď šéfem baletu v Budějovicích... Doufám, že se jednou podívám i někam do zahraničí a ráda bych ještě získala nějaké zkušenosti.

Tanečnice zpovídala Lucie Kocourková

NOVÁ SCÉNA V ŘÍJNU

Znovu na repertoáru!

6. 10. ve 20.00

Dea Loher

POSLEDNÍ OHEŇ

Uvádí Divadelní studio Továrna ve foyer Nové scény.

Osm postav, osm pamětí. Zaskřípění brzd automobilu spojí dohromady skupinu lidí. Jak se nás týkají životy těch neznámých, které míjíme na ulici, kteří žijí v protějším domě? Osm vzájemně provázaných osudů. Osm důvodů zapálit poslední oheň. Inscenace koncipovaná přímo pro horní foyer Nové scény. „Pražská Nová scéna připravila dráždivé představení. Inscenace přirozeně ovládla problematický prostor, funkční a vizuálně efektní jsou průhledy prosklenou stěnou na Národní třídu, promítání na stěnu protějšího domu, stmívání, dokonce i zvenci doléhající zvuky tramvají a sanitek zapadají do výrazného hudebního plánu skladatele Petra Kofroně.“ (HN) Režie: **Viktorie Čermáková**, překlad: **Petr Štědroň**, výprava: **Andrea Králová**, hudba: **Petr Kofroň**; hrají: **Zdena Hadrboľcová, Marcela Holubcová, Lucie Roznětinská, Eva Salzmannová / Halka Třešňáková, Jiří Černý, Stanislav Majer, David Steigerwald a Jiří Zeman Sönmez.**

22. 10. (a také 11. 11.) ve 20.00

KAREL_HYNEK_MACHA.RIP

Nová scéna Národního divadla připravila k 200. výročí narození Karla Hynka Máchy projekt, který představuje básníka, jak ho neznáme. Karel Hynek Mácha, ikona české poezie, která se tyčí v české kultuře posledních dvou století nade všemi jako bludný balvan. Zůstává objektem uctívání, asi jediného spontánního kultu v české společnosti, která se jinak kultům vysmívá. Ohlédněte se s námi za dvěma stovkami let s KHM. Vždyť Češi bez Máchy být nemohou a každá generace chce mít svého Máchu. KAREL_HYNEK_MACHA.RIP neopakuje životopisná fakta, ani nevykládá obsahy klíčových děl. Je spíš hádankou, výzvou k objevování fenoménu. Vzbuzuje zvědavost, odvahu a chuť hrát si s Máchou, experimentovat s ním a přetvářet si ho. Mácha, který inspiruje.

Režie: **Petr Štindl**, scéna: **Petr B. Novák**, kostýmy: **Zuzana Přidalová**, projekce: **Julius Ševčík**; hrají: **Marie Jansová, Irena Kristeková, Jan Hofman, Pavol Smolárik, Radomír Švec**. Scénickou hudbu **Marko Ivanovič** živě interpretuje saxofonové kvarteto Bohemia.

Vikendová odpoledne na Nové scéně patří dětem!

17. 10. ve 14.00

Lukáš Hurník

The Angels | Andílci

Uvádí Dětská opera Praha na Nové scéně

Zatímco v Nebi se hraje klasika, Peklem otrásá elektronická taneční hudba. Mladý rebelující anděl se naučí obojí, takže ho neberou ani v Pekle, ani v Nebi. Zato na Zemi jeho kapela The Angels fascinuje publikum. Jsou prostě Boží! Nadgenerační muzikálový projekt otevírá brány nebeské i pekelné a uvádí přitom v pokušení milovníky klasické i moderní populární hudby.

VYŠLA KNIHA O NOVÉ SCÉNĚ

Minulý měsíc vyšla **dlouho připravovaná kniha autorů Radomíry Sedlákové a Richarda Biegela, která detailně popisuje historii a architekturu kontroverzní budovy Nové scény**. Kniha obsahuje dvě rozsáhlé statě: Richard Biegel píše o historickému vývoji místa, Radomíra Sedláková věnuje svůj příspěvek budově samotné v kontextu díla architekta Karla Pragera. Publikaci doplňují cenné archiválie a dosud nepublikované historické fotografie, a také komiks věnovaný Karlu Pragerovi, jehož autorem je Vladimír 518.

Richard Biegel, spoluautor knihy Nová scéna Národního divadla, říká: „*Dostavba Národního divadla je jedním z nejvýraznějších zásahů do centra historické Prahy ve druhé polovině 20. století. Její architektonické řešení, reprezentovan*

vané v očích veřejnosti zejména budovou Nové scény, vzbuzuje i více než čtvrtstoletí po dokončení různorodé emoce. Pro mnohé je dodnes až jakýmsi symbolem soužití nebo naopak střetu současné a historické architektury jako takové. Radikální názorová polarizace při posuzování výrazné architektury je věc přirozená, avšak ošidná. Diskuse většinou pomůže k utišení názorů na architekturu jako celku. Často se však stane, že stavba, která bouřlivou diskusi rozpoutala, zůstane pod nápořem emocí zahalena závojem zjednodušení, generalizací či neporozumění. Jediné, co lze v této situaci dělat, je pokusit se porozumět složitému řetězu názorů, rozhodnutí, příčin a náhod, které dostavbu během desetiletí utvářely. Už předem lze říci, že Nová scéna – jako jen málokterá stavba – je ostrým zrcadlem epoch, které ji formovaly.“

■ Knihu Nová scéna Národního divadla lze zakoupit na pokladnách ND za 270,- Kč. Foto: archiv

NOVÁ SCÉNA připravuje na listopad

Výjimečné setkání!

3. 11. ve 20.00

LECTURE | PERFORMANCE | DEMONSTRATION

Večer s Robertem Wilsonem

Ve výjimečném celovečerním představení nás světoznámý režisér Robert Wilson pozve do působivého vesmíru své osobité estetiky. Jde zároveň o intimní portrét Wilsonova tvůrčího procesu. Po samotném představení následuje neformální interaktivní část, kdy je publikum Robertem Wilsonem vyzýváno ke kladení otázek. V jedinečné masterclass se Wilson vrací ke svým stěžejním autorským projektům, jakými jsou například Deafman Glance, A Letter for Queen Victoria, Einstein on the Beach, the CIVIL warS a The Black Rider, stejně jako k inovativním interpretacím klasických témat, např. Pucciniho Madame Butterfly, Wagnerův Prsten Nibelungů, Mozartova Kouzelná flétna, Ibsenův Peer Gynt či Quartett Heiner Müllera. Představení v angličtině se simultánním překladem do češtiny.

An evening with Robert Wilson

In a remarkable evening-long performance, the world-famous stage director Robert Wilson will invite us to enter the compelling universe of his singular aesthetics. It will also be an intimate portrait of Wilson's creative process. The performance is followed by an informal interactive section in which Robert Wilson will welcome the audience's questions. In a unique master class, Wilson returns to his pivotal original projects, such as Deafman Glance, A Letter for Queen Victoria, Einstein on the Beach, the CIVIL warS and The Black Rider, as well as to his innovative interpretations of classical themes including Puccini's Madame Butterfly, Wagner's Der Ring des Nibelungen, Mozart's Die Zauberflöte, Ibsen's Peer Gynt and Heiner Müller's Quartett. The performance is in English with simultaneous Czech translation.

A-studio Rubín na Nové scéně

projekt dramatika Petra Kolečka a režiséra Thomase Zielinskeho

PREMIÉRA 1. 11. 2010 ve 20.00

ÚL | BEEHIVE

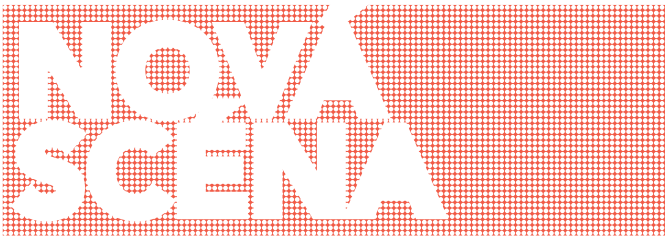
Den kdesi v Čechách začíná jako každý jiný. Všichni pilně pracují, aby mohli o prázdninách na zasloužený pobyt u Mácháče. Každý dělá, co má, a dělá to dobře, tak jako včelička v úlu. A úl funguje. Funguje skvěle. Jen jeden chlapec není spokojený. Nechce s ostatními zpívat oslavné písně. Narodil se totiž proto, aby byl sám opěvován. Aby byl hrdinou. A pak to přijde. Den, který začíná jako každý jiný, totiž není jako každý jiný. A najednou je třeba hrdinů, protože v úlu není med. Režie a scénografie: **Thomas Zielinski**, hudba a projekce: **Ivan Acher**, kostýmy: **Vladimíra Fomínová**; hrají: **Anita Krausová, Eva Salzmannová, Jana Stryková, Alena Štréblová, Petr Lněnička, Leoš Noha, Ondřej Paavelka, Jiří Ployhar, David Prachař, David Švehlík, Josef Wiesner** a další.

Repríza 8. 11. ve 20.00.

Uvádíme 9. 11. ve 20.00.

AUDIO_BIO_GRAF

V listopadu pokračujeme na Nové scéně ve volném cyklu multimediálních koncertů. Tuto programovou linii zahajuje v říjnu (dlouho dopředu vyprodaný) koncert The Ecstasy of Saint Theresa a v listopadu na něj naváže Audio_Bio_Graf - propojení hyperaktivních výtvarníků a hudebníků Petra Nikla, Milana Caise, Ondřeje Smeykala a Jiřího Hradila, kteří našli společnou performanční řeč na hranici poetiky kabaretu, ambientu, soliterního písničkářství a úderné tancovačky. To vše v hávu ryzí audiovizuální improvizace. Účinkují: **Petr Nikl** (zpěv, loutna, performing, vizual), **Milan Cais** (zpěv, bicí, kalimba, psí miska, elektrický hřebec, performing), **Ondřej Smeykal** (didgeridoo, bambusová chřestidla), **Jiří Hradil** (klávesové nástroje, trubka) a občasný vizuální spolupracovník **VJ Clad** (live VJ-ing).

BLAHOPŘEJEME!

18. října oslaví významné životní jubileum dlouholetá sólistka uměleckého souboru Laterny magiky, tanečnice **Marcela Černačová**. Rodačka z Českých Budějovic absolvovala pražskou Taneční konzervatoř v roce 1961. V letech 1961–1965 byla angažována v Brně, v letech 1965–1970 působila v Baletu Praha (Pražském komorním baletu) a pak se stala sólistkou v Plzni (1971–1974). Do souboru Laterny magiky přišla jako sólistka v roce 1974, od roku 1987 se začala věnovat práci baletní mistryně a od roku 1992 také práci tanečního pedagoga. Marcela Černačová byla tanečnice technické jistoty, s výrazným hereckým a komediálním talentem. V Laterně magice tančila v celém repertoáru, ale nezapomenutelné jsou její Dora a Travička v Kašlíkově *Pražském karnevalu* (choreografie P. Šmok, 1974), Venuše v *Kouzelném cirkusu* (1977) a titulní role ve *Sněhové královně* (1978). Pro Českou televizi natočila mj. s Borisem Rösnerem hlavní role tanečního zpracování *Bolera* Maurice Ravela (1987) v choreografii Erny Březinové. V Národním divadle můžete vidět Marcelu Černačovou dosud jako Marcelku v *Baletománii*, inscenaci baletního souboru ND (2005).

LM

Rudolf Hrušínský – 90. výročí narození

Narodil se 17. října 1920 v tehdejší Novém Etynku (dnes Nová Včelnice) jako Rudolf Böhm do rodiny s hlubokými hereckými kořeny, které sahají až k Josefu Kajetánu Tylovi. Už jeho narození předurčilo budoucí životní dráhu: narodil se přímo na divadelních prknech kočovné společnosti svého dědečka Václava Červíčka-Budinského. V jeho společnosti hráli i oba Rudolfovi rodiče Rudolf Hrušínský nejst. a Hermína Červíčková-Budinská. Na ochotnických prknech hrál už od dětství. Po příchodu do Prahy studoval gymnázium, na konci tercie školu opustil, ale nepodařilo se mu dostat na konzervatoř, a proto v patnácti letech zahájil profesionální hereckou dráhu. Prošel Uranií, Dětským divadlem Míly Melanové, Hereckou školou E. F. Buriana, Divadlem E. F. Burianem, Akropolí, rodinnou kočovnou společností Červíčka-Budinského, Divadlem na Vinohradech, Uranií v Holešovicích, opět vinohradským divadlem, Městským divadly pražskými a činohrou Národního

■ Rudolf Hrušínský jako nezapomenutelný Jago v Othellovi Foto: J. Svoboda

4. října si připomeneme 80. výročí narození dirigenta **Přemysla Charvát**a (4. 10. 1930 – 20. 11. 2005). Dirigent Přemysl Charvát byl absolventem pražské Akademie múzických umění (obor dirigování a klavír). Již během studií nastoupil v roce 1952 do Národního divadla jako korepetitor. Záhy se však ujal dirigentské taktovky a jako dirigent působil v tomto divadle až do své smrti. Na svém kontě má více než dva tisíce představení a hudebně nastudoval téměř sto padesát hudebnědramatických děl všech slohových období. V jeho repertoáru zaujímá přední místo tvorba česká, především opery Bedřicha Smetany, které nastudoval kompletně, dále dílo A. Dvořáka, Z. Fibicha, L. Janáčka, B. Martinů a pestrá paleta oper soudobých. Vřelý vztah měl též k W. A. Mozartovi. (Nastudováním opery *Così fan tutte* se představil v 70. letech na řadě významných operních scén celé Evropy.) Jeho velkou láskou byl i Richard Wagner – prvotinu Die Feen (*Víly*) dirigoval v Bayreuthu – a opera italská. V letech 1980–90 působil jako šéf orchestru pražské konzervatoře, s nímž též podnikl řadu zájezdů do ciziny. Jako dirigent hostoval ve všech našich symfonických orchestrech a na většině českých operních scén. Jako pianista koncertoval jak sólově, tak jako doprovodce a komorní hráč doma i v zahraničí. Spolupracoval s rozhlasem, televizí a gramofonovými firmami. Byl též vynikajícím pedagogem. Přeložil řadu operních libret. V Divadle Kolowrat se jako dirigent specializoval na uvádění soudobých skladatelů, připomeňme *Osm písní pro šíleného krále* a *Medium* od P. M. Daviese, Nymanova *Muže, který si spletl svou ženu s kloboukem*, Milhaudova *Chudáka námořníka* (*Le pauvre matelot*), komickou operu *Dvakrát Alexandr* B. Martinů a *Čtyřnotovou operu* T. Johnsona.

mš

divadla (1. leden 1960–13. duben 1994). Hostoval např. i v Divadle ABC či ve Viole. Na herectví Rudolfa Hrušínského měl v začátcích největší vliv E. F. Burian a poté Městská divadla pražská, kde vytvářel velké mladické a mužské role (*Věra Lukášová*, *Svatá Jana*, *Tartuffe*, *Ivanov*). V pozdějších letech se z něho vyvinul charakterní herec, jenž procházel od komediálních k dramatickým rolím a naopak. Diváky udivoval svým klidem, nulovou mimikou, rozvážnými gesty a melancholickými očima. Duševní rozpoložení postavy a nové pohnutky dokázal přetvořit jen pouhou změnou intonace svého klidného hlasu. Hrušínského herecký rejstřík byl opravdu mimořádný: od komediálních postavíček udivujících svým temperamentem a lišáctvím až po ďábelsky strnulé záporáky, kteří nikdy nezmění výraz tváře, ale přesto z nich jde po celou dobu zloba a strach. Na divadelních prknech se např. představil v inscenacích *Křišťálová noc*, *Sancho Panza*, *Nebožtík Nasredin*, *Othello*, *Drahomíra* a její synové, *Poslední Měsíc na vsi*, *Loupežník*, *Bláznivá ze Chaillot*, *Bílá nemoc*, *Andorra*, *Idiot* nebo *Lucerna*. Nezapomenutelná je jeho herecká tvorba filmová, televizní, rozhlasová a recitační.

ok, ts

9. října si připomínáme sté výročí narození basisty **Karla Kalaše** (9. 10. 1910–3. 5. 2001). Narodil se ve Vídni, kde se původně se vyučil knihtiskařem, půl roku pracoval jako strojmistr, pak byl bez zaměstnání. Zpěv studoval u F. Pagina, prvního vídeňského Vaška v Prodané nevěstě. V roce 1934 jej angažoval šéf opery Slovenského národního divadla Karel Nedbal. V roce 1939 hostoval v Národním divadle v titulní roli Marbuela v Dvořákově *Čertovi a Káče*. Téhož roku byl Václavem Talichem přijat do opery Národního divadla, kde setrval do roku 1972. První rolí v ND byl pašerák Matouš ve Smetanově *Hubičce*. Od roku 1942 se stal předním interpretem Vodníka v Dvořákově *Rusálce*, kdy jej zpíval na záskok za Viléma Zitka. Jeho lyrický bas se vyznačoval měkkým nasazením, širokou kantilénou, jímavým a vřelým přednesem. K jeho nejlepším rolím patřil Smetanův Kecal (*Prodaná nevěsta*), Wolfram Olbramovič (*Braniboři v Čechách*), Paloucký (*Hubička*), Beneš (*Dalibor*), hajný Mumlal (*Dvě vdovy*), Beneš a Rarach (*Čertova stěna*) nebo Dvořákův Hrabě z Harasova (*Jakobín*). Z Janáčkových postav vytvořil Stárka v *Její pastorkyni*. Ze světového repertoáru byl znamenitý jeho kníže Gremin (*Evžen Oněgin*), Filip II. (*Don Carlos*), Pimen a Rangoni z Musorgského Borise Godunova. Z Mozartových oper ztvárnil Masetta i Leporella (*Don Giovanni*), Sarastra (*Kouzelná flétna*) a Figara (*Figarova svatba*).

■ Karel Kalaš v roli Beneše, Dalibor Foto: J. Svoboda

Zpíval i v operách Wagnerových, Prokofjevových ad. Byl vynikajícím interpretem mimo jiné basového partu v Dvořákově kantátě *Stabat Mater*, kterou nahrál s Václavem Talichem. Jeho pěvecké umění zachycuje řada rozhlasových a gramofonových snímků. Účinkoval také v televizních inscenacích režiséra Václava Kašíka (*Bohéma*, *Hoffmanovy povídky*, *Julietta*) a ve filmu Zdeňka Podskalského a Ladislava Smoljaka *Kulový blesk* hrál starého operního pěvce Bílka. Byl laureátem státní ceny (1949), zasloužilým umělcem (1965) a v roce 1995 obdržel Cenu Thálie za celoživotní mistrovství. Jeho manželkou byla operní pěvkyně Milada Jirásková. Zemřel 3. května 2001 v Praze.

bb

Zahájili jsme novou sezonu...

Projekt Piknik

Koncem srpna se vše v divadle již začalo chystat na zahájení nové sezony. A hned za konci prázdnin bylo jasné, že Národní divadlo nebude odpočívat na vavřínech. Odpočívat se však maličko mohlo – a to na trávníku, který „vyrostl“ na piazzetě před divadlem.

- 1) Projekt „Piknik“ vznikl za podpory městské části Praha 1, takže slavnostního přestřižení pásky se ujali pánové Filip Dvořák, starosta MČ Praha 1, a Ondřej Černý, ředitel ND
- 2) Trávníku to mezi budovami sluší
- 3) Relax je relax...
- 4) Po piknikovém odpoledni se uskutečnila ještě večerní vernisáž instalací na piazzetě. Na snímku kurátorka výstavy Mář Straková, architekti Bronislav Stratil, Jan Roháč, Pavel Karouz a Antonín Jiráč, autoři uměleckých objektů

Dámy a pánové, začínáme...

Na konci srpna proběhlo zahájení pracovní sezony, kdy v hledišti ND přivítali zaměstnance divadla jeho ředitelé a šéfové souborů. (5–6)

Nová scéna ve všech barvách

Prvního září bylo dobré počasí, a tak si mohli diváci na piazzetě vychutnat audiovizuální průlet po fasádě Nové scény.

7–8) A bylo na co se dívat!

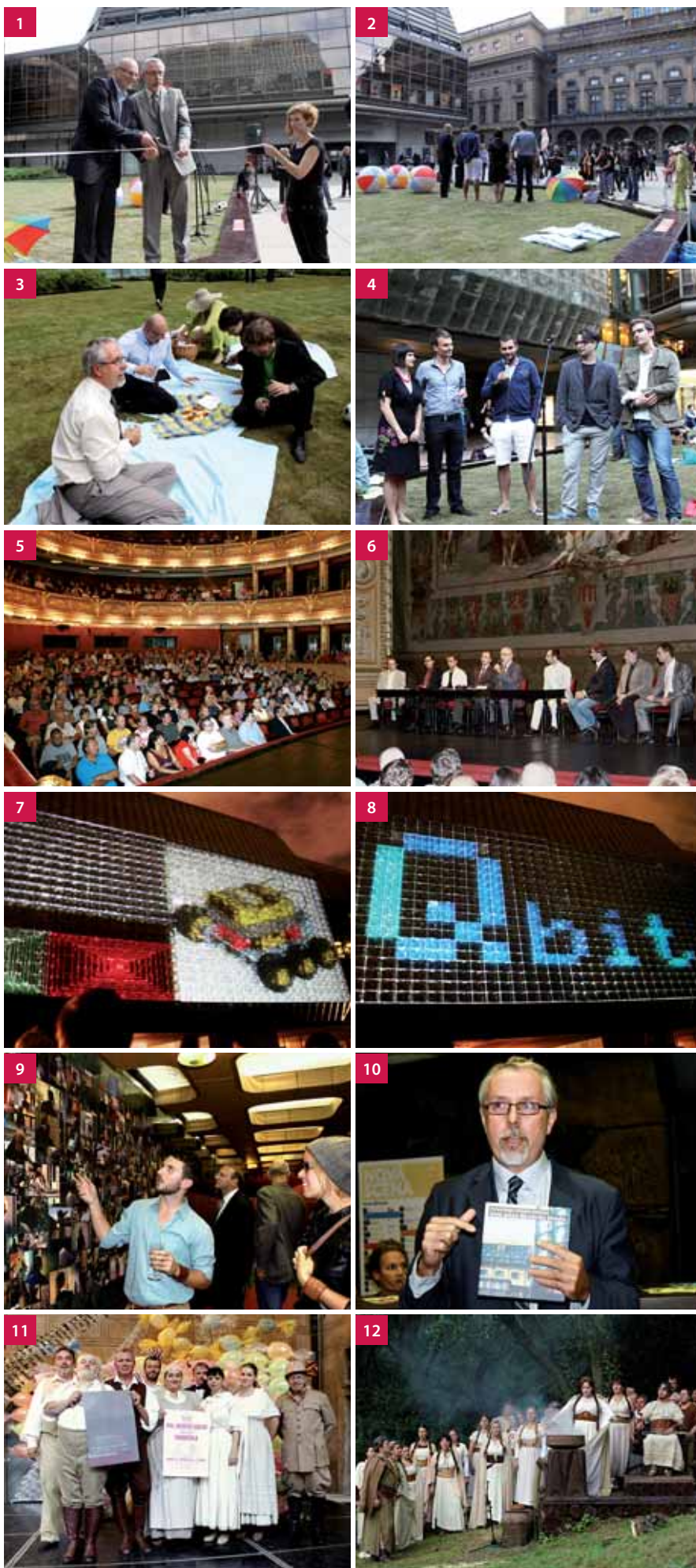
- 9) Tím ovšem aktivita Nové scény neskončila. V kavárně NONA připravila Nová scéna umělecký projekt American Trilogy, kterou právě představuje její autor Ladislav Babuščík
- 10) A na konec ještě publikace. Knihu Richarda Biegla a Radomíry Sedlákové „Nová scéna Národního divadla“ pokřtil Ondřej Černý (více na str. 28)

Ohlédnutí za operou v exteriérech

Sólisté opery a její hosté již tradičně vystoupili při svých letních aktivitách.

- 11) Na hradě Grabštejn proběhl v srpnu již XVIII. benefiční koncert na záchranu kaple sv. Barbory. Tentokrát ovšem půjde výtěžek koncertu na pomoc zaplavené obci Chotyni. Smetanovu Hubičku v nastudování dirigenta Davida Švece představili Luděk Vele, Ivan Kusnjer, Valentin Prolat, František Zahradníček, Yvona Škvárová, Maria Kobielska, Petra Perla Nôtová a Jiří Ceé
- 12) V přírodním divadle v Šareckém údolí měli diváci letos možnost na začátku září vidět Smetanovu Libuši pod vedením Jana Chaloupeckého. Na snímku Luděk Vele, Helena Kaupová, Eva Urbanová, Martin Bárta a sbor opery

Připravila D. Flidrová,
foto H. Smejkalová

Mecenášský klub ND

Poslední setkání Mecenášského klubu ND v uplynulé sezoně 2009/2010 se uskutečnilo při příležitosti návštěvy reprízy představení **Srpen v zemi indiánů**. Po představení měli nadšení mecenáši jedinečnou příležitost popovídat si s představitelkami hlavních rolí Kateřinou Burianovou, Miluší Šplechtovou a Jaromírou Mílovou. Na setkání u sklenky vína v Divadle Kolowrat se mecenáši ptali na průběh zkoušení samotného představení, proměny inscenace za dobu jejího uvedení i na osobní vztah hereček k jejich rolím. Ze zajímavého a příjemného setkání vám přinášíme společnou fotografii.

V době divadelních prázdnin a dovolených jsme si dovolili vyrušit mecenáše Národního divadla krátkou anketou. V tomto čísle vám přinášíme odpovědi našich dvou mecenášek.

Zeptali jsme se:

- 1) Jaká byla vaše hlavní motivace pro vstup do Mecenášského klubu ND?
- 2) Co vás doposud nejvíce zaujalo z benefitů či akcí nabízených Mecenášským klubem ND?

Věra Výtvarová, členka Mecenášského klubu ND v kategorii „Mecenáš“:
Mecenáška je Partnerem v PricewaterhouseCoopers Audit, s.r.o.

- 1) Úplně na počátku byla naše snaha chodit více za kulturou, a tím nalézt nejenom nový způsob relaxace, ale zároveň se neustále kultivovat. Poté, co jsme se dozvěděli o Mecenášském klubu ND, jsme se s manželem nadchli pro myšlenku podporovat jednu z neznámějších značek, která u nás je, a navíc ze své podstaty zůstane navždy česká – a tou je Národní divadlo.
- 2) Nejsilnějším zážitkem pro mne byla kombinace návštěvy poslední zkoušky baletu Labutí jezero před vystoupením, tzv. projížďčky, s následným setkáním s hlavními interprety a návštěva vlastního představení. Ohromně na mne zapůsobil bezprostřední kontakt s baletními profesionály,

■ Věra Výtvarová

Foto: archiv

■ Setkání mecenášů a hereček činohry Národního divadla

Foto: H. Smejkalová

to, že cítíte jejich dech a vidíte jejich přirozené vypětí a únavu při zkoušce, mluvíte s nimi o běžných úskalích při představení. Nakonec porovnáte předchozí dojem s precizností vlastního představení, kdy už tanečníci musí působit profesionálně, až odosobněně. A vy přitom tušíte, že za profesionálním výkonem je úplně normální člověk, který se pohybuje blízko hranice svého fyzického maxima a vůči němuž cítíte přirozené sympatie.

MUDr. Miroslava Skovajsová, PhD., členka Mecenášského klubu ND v kategorii „Přítel“
Mecenáška je zakladatelka a primárka pražského Mamma Centra, největšího screeningově-diagnostického pracoviště v České republice

- 1) S informací o vzniku Mecenášského klubu Národního divadla se mi vybavil film z dětství. Nevím již, jak se jmenoval, ale v jeho konci je scéna o požáru Národního divadla. Přihlížející začínají opět vybírat peníze k penízku. Národ sobě. Třeba to někomu v dnešní době zní nadnesené, já však věřím na tradici a na morálku. Poči-

ny, jako je mecenášství pro Národní divadlo, mohou být kapičkou léku společnosti v době, kdy je normální lhát, podrážet se, kdy peníze k vlastní spotřebě získané jakkoli jsou modlou nad vším. Mohla jsem přispět jen malou částkou, kdykoliv však vstupuji do prostor tohoto divadla, mám pocit, že je trochu moje. Pála bych ten dobrý pocit více lidem. Pála bych si, aby se více a více Čechů identifikovalo s Národním divadlem. Děkuji touto cestou všem, kteří s myšlenkou mecenášství pro ND přišli, a tím nabídli možnost návratu k hrdosti na národní hodnoty všem mým spoluobčanům.

2) Měla jsem radost ze všech dosavadních akcí pro členy Mecenášského klubu. Uživala jsem si být mezi lidmi, kteří se vzdali vlastních peněz ve prospěch ND. V podtextu rozhovorů s ostatními prosakovala dobrá nálada, pohoda a těžko popsatelné nadšení. Utváří se postupně jakési: My, kteří máme rádi Národní divadlo. Mecenášský klub je novorozenec, o kterého je nutné se starat. Roli laskavé pečovatelky hezky zvládá Karolína Peštová, na nás ostatních bude záležet, jakou podobu bude Klub mít do budoucna.

Kontakt:

Mgr. Karolína Peštová
Mecenášský klub ND
Executive Manager

Tel.: +420 224 901 470
Mobil: +420 731 603 641
e-mail: k.pestova@narodni-divadlo.cz
www.narodni-divadlo.cz/mecenas

Mediální partneři
Mecenášského klubu Národního divadla

ESTETIKA
SANQUIS®

■ Miroslava Skovajsová

Foto: archiv

Schreibt deutsch. Denkt europäisch.
Und kostet nicht die Welt.

www.pragerzeitung.cz

NEJVĚTŠÍ SÍŤ BILLBOARDŮ
A CITY-LIGHT VITRÍN V ČR!

euroawk
THE GREAT OUTDOORS.

Konopištská 739/16
100 00 Praha 10
e-mail: sales@euroawk.cz
www.euroawk.cz

THE PRAGUE POST
The only English-language newspaper in the Czech Republic
www.praguepost.com

Your **independent** source of information
for news, business and culture

The leading source of trusted information since 1991.

For information about advertising and subscriptions please call (420) 296 334 400
or e-mail: advertising@praguepost.com, subscription@praguepost.com

XANTYPA
KULTURNĚ-SPOLEČENSKÝ MĚSÍČNÍK

ROZHOVORY
SE ZAJÍMAVÝMI OSOBNOSTMI

HISTORIE
DOMŮ, ČESKÉ ŠLECHTY
A DYNASTIÍ

REPORTÁŽE

ŽHAVÁ TÉMATA

RUBRIKY
PRESTIŽNÍCH
AUTORŮ

SPORT

DRAMATICKÉ OSUDY

TO VŠE V NEBULVÁRNÍM DUCHU

V ŘÍJNOVÉM ČÍSLE
IVA BITTOVÁ

WWW.XANTYPA.CZ

každý chce mít
RESPEKT

nezávislost otevřenost informace komentáře
... každé pondělí v týdeníku Respekt

WWW.RESPEKT.CZ

DNES

Dozvíte se víc.

now available in Brussels

LEADERS MAGAZINE

PHOTO COVERAGES FROM TOP EVENTS

CONCERTS – SEMINARS – CONFERENCES – GALA EVENINGS

INTERVIEWS WITH TOP PEOPLE

CULTURE – BUSINESS – POLITICS – SPORTS

PR ARTICLES, ANALYSIS AND MUCH MORE

Leaders Magazine® focuses on lifestyle, interviews, business, culture and luxury products and covers many important and interesting events. Our readers are people from diplomatic society, government officials and decision makers in business. The targeted distribution is cca 20 000 copies including 1400 pcs to the top EU officials in Brussels. ★

Leaders Magazine® publikuje rozhovory s významnými osobnostmi obchodní, politické, umělecké a kulturní sféry a přináší fotoreportáže z důležitých společenských událostí v ČR. Našími čtenáři jsou osoby s rozhodovacími pravomocemi v diplomatické, státní a soukromé sféře. Cílená distribuce je cca 20 000 ks včetně 1400 ks představitelům EU v Bruselu.

For Full Electronic Version Go To www.leadersmagazine.cz

SIMPLY CLEVER

ŠkodaSuperb
BRAVO PRO ELEGANCI.
APLAUS PRO ÚČELNOST.

ŠkodaSuperb
BRAVO ELEGANCE.
APPLAUD PRACTICALITY.

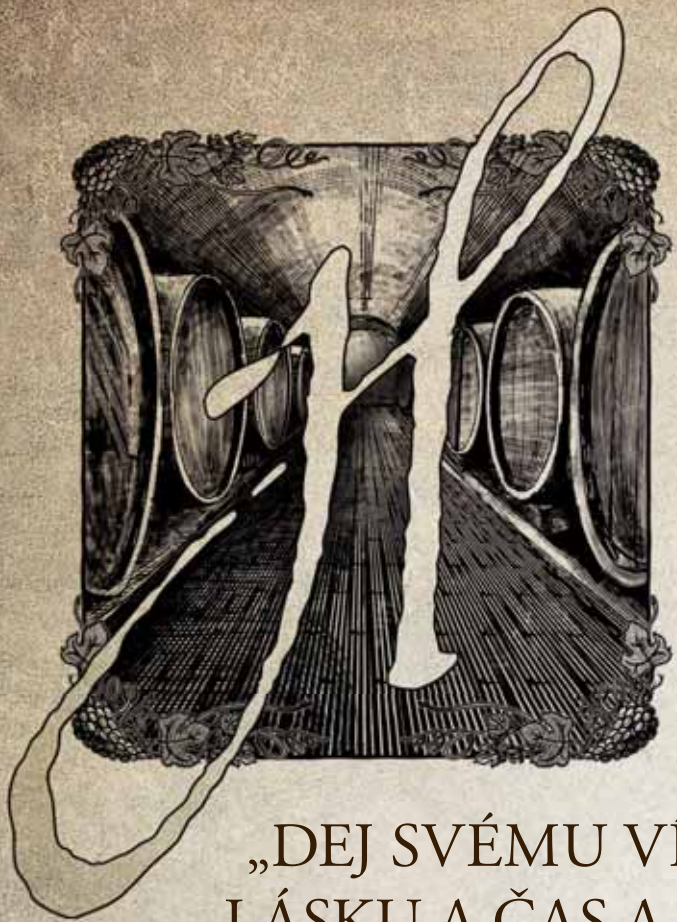

Škoda Auto – partner Národního divadla
Škoda Auto – partner of National theatre

www.skoda-auto.cz
www.skoda-auto.com

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Superb: 5,4–10,1 l/100 km, 143–235 g/km
Combined fuel consumption and CO₂ emissions for the Superb model: 5.4–10.1 l/100 km, 143–235 g/km

„DEJ SVÉMU VÍNU VEŠKEROU
LÁSKU A ČAS A ZÍSKÁ TI SRDCE
KAŽDÉHO, KOMU JE NABÍDNEŠ.“

HABÁNSKÝ ZÁKON

Jedině píle, úcta k půdě i révé a starostlivá péče dají
vzniknout jedinečným vínům s neopakovatelným charakterem –
vínům, jež mají duši. To věděli před čtyřmi staletími Habáni,
kteří si na Moravě získali respekt jako zruční řemeslníci a vynikající vinaři.
Pravda, která platila za Habánů, platí i dnes.

JEN DOBRÉ PŘETRVÁ

říjen a listopad 2010 | October and November 2010

repertoár | repertoire

Činohra | Drama

Národní divadlo

Bertolt Brecht, Kurt Weill: **ŽEBRÁČKÁ OPERA** | THE THREEPENNY OPERA
4. 10. (19.00), 18. 10. (19.00), 24. 10. (17.00), 23. 11. (19.00), 28. 11. (19.00)

Julius Zeyer: **RADÚZ A MAHULENA** | RADÚZ AND MAHULENA
2. 10. (14.00, 19.00), 19. 10. (19.00), 21. 11. (14.00, 19.00)

Ladislav Stroupežnický: **NAŠÍ FURIANTI** | OUR UPPISH AND DEFIANT FELLOWS
9. 10. (14.00, 19.00), 3. 11. (19.00), 24. 11. (19.00)

Edmond Rostand: **CYRANO Z BERGERACU** | CYRANO DE BERGERAC
15. 10. (19.00), 16. 10. (13.00), 20. 10. (19.00), 1. 11. (19.00), 16. 11. (19.00)

Carlo Goldoni: **SLUHA DVOU PÁNŮ** | THE SERVANT OF TWO MASTERS
7. 10. (19.00), 8. 10. (19.00), 16. 10. (19.00), 25. 11. (19.00)

Stavovské divadlo

Karel Čapek: **VĚC MAKROPULOS** | THE MAKROPULOS CASE
18. 11. (19.00 1. premiéra | 1st premiere),
19. 11. (19.00 2. premiéra | 2nd premiere)

Lars von Trier: **DOGVILLE**
6. 10. (19.00), 31. 10. (19.00), 14. 11. (19.00)

Ivan Stodola: **ČAJ U PANA SENÁTORA** | A TEA PARTY AT THE SENATOR'S
23. 10. (14.00, 19.00), 13. 11. (14.00, 19.00)

William Shakespeare: **KUPEC BENÁTSKÝ** | THE MERCHANT OF VENICE
18. 10. (19.00), 23. 11. (19.00), 28. 11. (17.00)

Tracy Letts: **SRPEN V ZEMI INDIÁNŮ** | AUGUST: OSAGE COUNTY
5. 10. (19.00), 21. 11. (19.00)

Hadar Galron: **MIKVE** | MIKVEH
17. 10. (19.00), 26. 11. (19.00)

Hans Christian Andersen: **SNĚHOVÁ KRÁLOVNA** | THE SNOW QUEEN
7. 11. (18.00)

Molière: **DON JUAN**
29. 11. (19.00)

Nikolaj Vasiljevič Gogol: **REVIZOR** | THE GOVERNMENT INSPECTOR
14. 10. (19.00)

William Shakespeare: **RICHARD III.**
13. 10. (19.00), 22. 11. (19.00)

Divadlo Kolowrat

Milada Součková: **HISTORICKÝ MONOLOG** | HISTORICAL MONOLOGUE
12. 10. (19.00), 20. 10. (19.00), 14. 11. (19.00), 24. 11. (19.00)

David Harrower: **BLACKBIRD**
5. 10. (19.00), 21. 10. (19.00), 5. 11. (19.00), 19. 11. (19.00)

Lenka Lagronová: **PLÁČ** | THE CRY
13. 10. (19.00), 26. 10. (19.00), 9. 11. (19.00), 22. 11. (19.00)

Brial Friel: **LISTY DŮVĚRNÉ (LEOŠ JANÁČKA)** |
(LEOŠ JANÁČEK'S) INTIMATE LETTERS
17. 10. (19.00), 25. 10. (19.00), 2. 11. (19.00), 30. 11. (19.00)

William Nicholson: **NA ÚSTUPU** | THE RETREAT FROM MOSCOW
7. 10. (19.00), 19. 10. (19.00), 4. 11. (19.00), 15. 11. (19.00)

Nová scéna

Elfriede Jelinek: **CO SE STALO, KDYŽ NORA OPUSTILA MANŽELA** |
WHAT HAPPEND AFTER NORA LEFT HER HUSBAND
12. 10. (19.00), 31. 10. (19.00), 4. 11. (19.00), 10. 11. (19.00)

Edward Bond: **SPASENI** | SAVED
11. 10. (19.00), 23. 10. (19.00), 13. 11. (19.00), 27. 11. (19.30)

Samuel Beckett: **ČEKÁNÍ NA GODOTA** | WAITING FOR GODOT
18. 10. (19.00), 24. 10. (19.00), 2. 11. (19.00), 28. 11. (17.00)

Tom Stoppard: **ROCK'N'ROLL**
21. 10. (19.30), 6. 11. (19.00)

Opera

Národní divadlo

Bedřich Smetana: **PRODANÁ NEVĚSTA** | THE BARTERED BRIDE
6. 10. (19.00), 10. 10. (19.00), 8. 11. (19.00), 9. 11. (19.00)

Bedřich Smetana: **LIBUŠE**
28. 10. (19.00)

Antonín Dvořák: **RUSALKA**
1. 10. (19.00), 2. 11. (19.00)

Antonín Dvořák: **ČERT A KÁČA** | THE DEVIL AND KATE
10. 10. (11.00)

Leoš Janáček: **KÁTA KABANOVÁ** | KATYA KABANOVA
23. 10. (19.00), 31. 10. (20.00), 13. 11. (19.00)

Jacques Offenbach: **HOFFMANNOVY POVÍDKY** |
LES CONTES D'HOFFMANN
17. 11. (17.00), 29. 11. (19.00)

Giuseppe Verdi: **AIDA**
12. 10. (19.00), 20. 11. (19.00)

Giuseppe Verdi: **LA TRAVIATA**
5. 10. (19.00), 21. 10. (19.00), 29. 10. (19.00)

Giacomo Puccini: **TOSCA**
22. 11. (19.00), 26. 11. (19.00)

Georges Bizet: **CARMEN**
13. 10. (19.00), 27. 10. (19.00), 10. 11. (19.00)

Stavovské divadlo

Wolfgang Amadeus Mozart: **COSÌ FAN TUTTE**
16. 10. (14.00, 19.00), 30. 10. (14.00, 19.00), 24. 11. (19.00)

Wolfgang Amadeus Mozart: **DON GIOVANNI**
7. 10. (19.00), 9. 10. (19.00), 24. 10. (14.00, 19.00), 6. 11. (14.00, 19.00),
27. 11. (14.00, 19.00)

Wolfgang Amadeus Mozart: **LE NOZZE DI FIGARO (FIGAROVA SVATBA)**
8. 10. (19.00), 15. 10. (19.00)

Balet | Ballet

Národní divadlo

SVĚCENÍ JARA | THE RITE OF SPRING
11. 11. (19.00 1. premiéra | 1st premiere), 12. 11. (19.00 2. premiéra |
2nd premiere), 14. 11. (15.00, 19.00), 18. 11. (19.00), 27. 11. (14.00, 19.00)

LA SYLPHIDE – NAPOLI
3. 10. (15.00, 19.00), 17. 10. (15.00, 19.00)

Stavovské divadlo

FAUST
25. 11. (19.00), 30. 11. (19.00)

Vladimír Franz: **ZLATOVLÁSKA** | GOLDILOCKS
10. 10. (14.00, 18.00)

Nová scéna

EXTRÉM | EXTREME
7. 10. (19.30), 8. 10. (19.30), 13. 10. (19.00)

Laterna magika

Podrobný repertoár v říjnu a listopadu na str. 25.

Změna programu vyhrazena!

říjen 2010 | October 2010

Národní divadlo

1.	PÁ/FRI	Rusalka		19.00	O
2.	SO/SAT	Radúz a Mahulena Radúz and Mahulena	ROD6	14.00	Č
		Radúz a Mahulena Radúz and Mahulena	ČK1	19.00	Č
3.	NE/SUN	La Sylphide – Napoli	ROD5	15.00	B
		La Sylphide – Napoli	Ž1	19.00	B
4.	PO/MON	Žebrácká opera The Threepenny Opera		19.00	Č
5.	ÚT/TUE	La traviata		19.00	O
6.	ST/WED	Prodaná nevěsta The Bartered Bride		19.00	O
7.	ČT/THU	Sluha dvou pánů The Servant of Two Masters		19.00	Č
8.	PÁ/FRI	Sluha dvou pánů The Servant of Two Masters	ALL2	19.00	Č
9.	SO/SAT	Naši furianti Our Uppish and Defiant Fellows	ROD2	14.00	Č
		Naši furianti Our Uppish and Defiant Fellows	SE2	19.00	Č
10.	NE/SUN	Čert a Káča The Devil and Kate		11.00	O
		Prodaná nevěsta The Bartered Bride		19.00	O
11.	PO/MON	nehraje se no performance			
12.	ÚT/TUE	Aida		19.00	O
13.	ST/WED	Carmen		19.00	O
14.	ČT/THU	Suita v bílém (Taneční konzervatoř hl. m. Prahy)	B2	20.00	B
15.	PÁ/FRI	Cyrano z Bergeracu Cyrano de Bergerac		19.00	Č
16.	SO/SAT	Cyrano z Bergeracu Cyrano de Bergerac		13.00	Č
		Sluha dvou pánů The Servant of Two Masters		19.00	Č
17.	NE/SUN	La Sylphide – Napoli		15.00	B
		La Sylphide – Napoli		19.00	B
18.	PO/MON	Žebrácká opera The Threepenny Opera		19.00	Č
19.	ÚT/TUE	Radúz a Mahulena Radúz and Mahulena		19.00	Č
20.	ST/WED	Cyrano z Bergeracu Cyrano de Bergerac		19.00	Č
21.	ČT/THU	La traviata		19.00	O
22.	PÁ/FRI	nehraje se no performance			
23.	SO/SAT	Káťa Kabanová Katya Kabanova	O3	19.00	O
24.	NE/SUN	Žebrácká opera The Threepenny Opera		17.00	Č
25.	PO/MON	nehraje se no performance			
26.	ÚT/TUE	nehraje se no performance			
27.	ST/WED	Carmen		19.00	O
28.	ČT/THU	Libuše		19.00	O
29.	PÁ/FRI	La traviata		19.00	O
30.	SO/SAT	nehraje se no performance			
31.	NE/SUN	Káťa Kabanová Katya Kabanova	SE1	20.00	O

Nová scéna

1.	PÁ/FRI	Graffiti (Laterna magika)		20.00	
2.	SO/SAT	Graffiti (Laterna magika)		20.00	
3.	NE/SUN	Graffiti (Laterna magika)		20.00	
5.	ÚT/TUE	A Small Hour Ago (420PEOPLE)		20.00	
6.	ST/WED	Poslední oheň (Divadelní studio Továrna)		20.00	Č
8.	PÁ/FRI	Extrém Extreme	NDS1	19.30	B
9.	SO/SAT	Kocour v botách (Kühnův dětský sbor)		14.00	
		Cocktail 008 (Laterna magika)		20.00	
10.	NE/SUN	The Ecstasy of Saint Teresa		20.10	
11.	PO/MON	Spaseni Saved		19.00	Č
12.	ÚT/TUE	Co se stalo, když Nora opustila manžela What Happened after Nora Left Her Husband		19.00	Č
13.	ST/WED	Extrém Extreme		19.00	B
14.	ČT/THU	Casanova (Laterna magika)	LMV	19.30	
15.	PÁ/FRI	Casanova (Laterna magika)		20.00	

Divadlo Kolowrat

2.	SO/SAT	Struny podzimu Strings of Autumn		19.30	K
3.	NE/SUN	Struny podzimu Strings of Autumn		19.30	K
5.	ÚT/TUE	Blackbird		19.00	Č
7.	ČT/THU	Na ústupu The Retreat from Moscow		19.00	Č
12.	ÚT/TUE	Historický monolog Historical Monologue		19.00	Č
13.	ST/WED	Pláč The Cry		19.00	Č
16.	SO/SAT	Emotion Collection		19.00	B

Stavovské divadlo

1.	PÁ/FRI	nehraje se no performance			
2.	SO/SAT	Strýčkův sen The Uncle's Dream (Velké dramatické divadlo Petrohrad The Great Dramatic Theatre Saint Petersburg)		19.00	Č
3.	NE/SUN	nehraje se no performance			
4.	PO/MON	Vláda tmy The Power of Darkness (Velké dramatické divadlo Petrohrad The Great Dramatic Theatre Saint Petersburg)		19.00	Č
5.	ÚT/TUE	Srpen v zemi indiánů August: Osage County	ČS1	19.00	Č
6.	ST/WED	Mozartissimo (uvádí agentura BM Art)		17.00	K
		Dogville	Č3	19.00	Č
7.	ČT/THU	Don Giovanni		19.00	O
8.	PÁ/FRI	Le nozze di Figaro (Figarova svatba)		19.00	O
9.	SO/SAT	Don Giovanni		19.00	O
10.	NE/SUN	Zlatovláska Goldilocks		14.00	B
		Zlatovláska Goldilocks		18.00	B
11.	PO/MON	nehraje se no performance			
12.	ÚT/TUE	nehraje se no performance			
13.	ST/WED	Richard III.		19.00	Č
14.	ČT/THU	Revizor The Government Inspector	ČS2	19.00	Č
15.	PÁ/FRI	Le nozze di Figaro (Figarova svatba)		19.00	O
16.	SO/SAT	Così fan tutte	ROD1	14.00	O
		Così fan tutte	KB	19.00	O
17.	NE/SUN	Mozartissimo (uvádí agentura BM Art)		17.00	K
		Mikve Mikveh	SOČ1	19.00	Č
18.	PO/MON	Kupec benátský The Merchant of Venice		19.00	Č
19.	ÚT/TUE	nehraje se no performance			
20.	ST/WED	nehraje se no performance			
21.	ČT/THU	nehraje se no performance			
22.	PÁ/FRI	nehraje se no performance			
23.	SO/SAT	Čaj u pana senátora A Tea Party at the Senator's Čaj u pana senátora A Tea Party at the Senator's	ROD3	14.00	Č
			ROV2	19.00	Č
24.	NE/SUN	Don Giovanni		14.00	O
		Don Giovanni	ROV1	19.00	O
25.	PO/MON	nehraje se no performance			
26.	ÚT/TUE	nehraje se no performance			
27.	ST/WED	nehraje se no performance			
28.	ČT/THU	nehraje se no performance			
29.	PÁ/FRI	nehraje se no performance			
30.	SO/SAT	Così fan tutte	ALL1	14.00	O
		Così fan tutte	SOČ2	19.00	O
31.	NE/SUN	Mozartissimo (uvádí agentura BM Art)		17.00	K
		Dogville		19.00	Č

16.	SO/SAT	Kašpárek v rohlíku – kabaret		14.00	
		Casanova (Laterna magika)		20.00	
17.	NE/SUN	The Angels (Dětská opera Praha)		14.00	O
18.	PO/MON	Čekání na Godota Waiting for Godot		19.00	Č
20.	ST/WED	Uminěnost ztracených Persistence of Losers (Dekka Dancers)		19.00	B
21.	ČT/THU	Rock'n'Roll	ČNS	19.30	Č
22.	PÁ/FRI	KAREL_HYNEK_MACHA.RIP		20.00	
23.	SO/SAT	Spaseni Saved		19.00	Č
24.	NE/SUN	Čekání na Godota Waiting for Godot		19.00	Č
26.	ÚT/TUE	Dybbuk (ITIM Ensemble)		20.00	Č
27.	ST/WED	Dybbuk (ITIM Ensemble)		20.00	Č
28.–30.		Kouzelný cirkus Wonderful Circus (Laterna magika)		20.00	
31.	NE/SUN	Co se stalo, když Nora opustila manžela What Happened after Nora Left Her Husband		19.00	Č

17.	NE/SUN	Listy důvěrné (Leoše Janáčka) (Leoš Janáček's) Intimate Letters	KW2	19.00	Č
19.	ÚT/TUE	Na ústupu The Retreat from Moscow		19.00	Č
20.	ST/WED	Historický monolog Historical Monologue	ČKW3	19.00	Č
21.	ČT/THU	Blackbird	ČKW2	19.00	Č
25.	PO/MON	Listy důvěrné (Leoše Janáčka) (Leoš Janáček's) Intimate Letters	KW1	19.00	Č
26.	ÚT/TUE	Pláč The Cry	ČKW1	19.00	Č

listopad 2010 | November 2010

Národní divadlo

1.	PO/MON	Cyrano z Bergeracu Cyrano de Bergerac		19.00	Č
2.	ÚT/TUE	Rusalka		19.00	O
3.	ST/WED	Naši furianti Our Uppish and Defiant Fellows	ČK2	19.00	Č
4.	ČT/THU	nehraje se no performance			
5.	PÁ/FRI	nehraje se no performance			
6.	SO/SAT	Pražský divadelní festival německého jazyka The Prague Theatre Festival of German Language Pražský divadelní festival německého jazyka The Prague Theatre Festival of German Language		19.00	
7.	NE/SUN	Prodaná nevěsta The Bartered Bride		19.00	
8.	PO/MON	Prodaná nevěsta The Bartered Bride		19.00	O
9.	ÚT/TUE	Prodaná nevěsta The Bartered Bride	Ž1	19.00	O
10.	ST/WED	Carmen		19.00	O
11.	ČT/THU	SVĚCENÍ JARA THE RITE OF SPRING 1. premiéra 1st premiere		19.00	B
12.	PÁ/FRI	SVĚCENÍ JARA THE RITE OF SPRING 2. premiéra 2nd premiere		19.00	B
13.	SO/SAT	Káťa Kabanová	O2	19.00	O
14.	NE/SUN	Svěcení jara The Rite of Spring	ROD2	15.00	B
		Svěcení jara The Rite of Spring	B1	19.00	B
15.	PO/MON	nehraje se no performance			
16.	ÚT/TUE	Cyrano z Bergeracu Cyrano de Bergerac		19.00	Č
17.	ST/WED	Hoffmannovy povídky Les contes d'Hoffmann	Ž2	17.00	O
18.	ČT/THU	Svěcení jara The Rite of Spring		19.00	B
19.	PÁ/FRI	nehraje se no performance			
20.	SO/SAT	Aida		19.00	O
21.	NE/SUN	Radúz a Mahulena Radúz and Mahulena	ROD4	14.00	Č
		Radúz a Mahulena Radúz and Mahulena		19.00	Č
22.	PO/MON	Tosca		19.00	O
23.	ÚT/TUE	Žebrácká opera The Threepenny Opera		19.00	Č
24.	ST/WED	Naši furianti Our Uppish and Defiant Fellows		19.00	Č
25.	ČT/THU	Sluha dvou pánů The Servant of Two Masters		19.00	Č
26.	PÁ/FRI	Tosca		19.00	O
27.	SO/SAT	Svěcení jara The Rite of Spring	ROD5	14.00	B
		Svěcení jara The Rite of Spring	B2	19.00	B
28.	NE/SUN	I. Adventní koncert 1st Advent Concert	ROD3	14.00	K
		Žebrácká opera The Threepenny Opera		19.00	Č
29.	PO/MON	Hoffmannovy povídky Les contes d'Hoffmann	ROV2	19.00	O
30.	ÚT/TUE	nehraje se no performance			

Nová scéna

1.	PO/MON	ÚL BEEHIVE (A-studio Rubín) premiéra premiere		20.00	
2.	ÚT/TUE	Čekání na Godota Waiting for Godot		19.00	Č
3.	ST/WED	Lecture Performance Demonstration: Večer s Robertem Wilsonem An Evening with Robert Wilson		20.00	
4.	ČT/THU	Co se stalo, když Nora opustila manžela What Happened after Nora Left Her Husband		19.00	Č
5.	PÁ/FRI	Kouzelný cirkus Wonderful Circus (Laterna magika)		20.00	
6.	SO/SAT	Rock'n'Roll		19.00	Č
8.	PO/MON	Úl Beehive (A-studio Rubín)		20.00	
9.	ÚT/TUE	Audio_Bio_Graf		20.00	
10.	ST/WED	Co se stalo, když Nora opustila manžela What Happened after Nora Left Her Husband		19.00	Č
11.	ČT/THU	KAREL_HYNEK_MÁCHA.rip		20.00	
12.	PÁ/FRI	Hader hraje Hadera Hader perform Hader (Pražský divadelní festival německého jazyka The Prague Theatre Festival of German Language)		19.00	
13.	SO/SAT	Kašpárek v rohlíku – kabaret		14.00	

Divadlo Kolowrat

2.	ÚT/TUE	Listy důvěrné (Leoše Janáčka) (Leoš Janáček's) Intimate Letters	ČKW1	19.00	Č
3.	ST/WED	Emotion Collection		19.00	B
4.	ČT/THU	Na ústupu The Retreat from Moscow		19.00	Č
5.	PÁ/FRI	Blackbird		19.00	Č
6.	SO/SAT	Emotion Collection		19.00	B
9.	ÚT/TUE	Pláč The Cry	KW1	19.00	Č

Stavovské divadlo

1.	PO/MON	nehraje se no performance			
2.	ÚT/TUE	nehraje se no performance			
3.	ST/WED	nehraje se no performance			
4.	ČT/THU	nehraje se no performance			
5.	PÁ/FRI	nehraje se no performance			
6.	SO/SAT	Don Giovanni		14.00	O
		Don Giovanni		19.00	O
7.	NE/SUN	Sněhová královna The Snow Queen		18.00	Č
8.	PO/MON	nehraje se no performance			
9.	ÚT/TUE	nehraje se no performance			
10.	ST/WED	nehraje se no performance			
11.	ČT/THU	nehraje se no performance			
12.	PÁ/FRI	nehraje se no performance			
13.	SO/SAT	Čaj u pana senátora A Tea Party at the Senator's		14.00	Č
		Čaj u pana senátora A Tea Party at the Senator's	SOČ1	19.00	Č
14.	NE/SUN	Dogville	Č4	19.00	Č
15.	PO/MON	nehraje se no performance			
16.	ÚT/TUE	nehraje se no performance			
17.	ST/WED	nehraje se no performance			
18.	ČT/THU	VĚC MAKROPULOS THE MAKROPULOS CASE 1. premiéra 1st premiere		19.00	Č
19.	PÁ/FRI	VĚC MAKROPULOS THE MAKROPULOS CASE 2. premiéra 2nd premiere		19.00	Č
20.	SO/SAT	Galavečer Taneční konzervatoře hl. m. Prahy Dance Conservatory Prague – Gala		19.00	B
21.	NE/SUN	Srpen v zemi indiánů August: Osage County		19.00	Č
22.	PO/MON	Richard III.		19.00	Č
23.	ÚT/TUE	Kupec benátský The Merchant of Venice		19.00	Č
24.	ST/WED	Così fan tutte		19.00	O
25.	ČT/THU	Faust		19.00	B
26.	PÁ/FRI	Mikve Mikveh		19.00	Č
27.	SO/SAT	Don Giovanni		14.00	O
		Don Giovanni		19.00	O
28.	NE/SUN	Kupec benátský The Merchant of Venice	ROD1	17.00	Č
29.	PO/MON	Don Juan		19.00	Č
30.	ÚT/TUE	Faust	ALL2	19.00	B

Informace pro diváky – Information for visitors

POKLADNY Pokladny ND (v provozní budově ND) a StD (v Kolowratském paláci na Ovocném trhu) jsou propojeny počítačovou sítí, lze je tedy využít k nákupu vstupenek na jakékoli představení. V pokladnách lze platit platebními kartami (Eurocard/ MasterCard, Maestro, VISA, VISA Electron, American Express, JCB Cards). Předprodej v pokladnách je již na 5 měsíců dopředu.
PROVOZNÍ DOBA DENNÍCH POKLADEN: Po – ne 10 – 18 hod. PROVOZNÍ DOBA VEČERNÍCH POKLADEN: Večerní pokladny v divadlech jsou otevřeny 45 minut před začátkem představení.
INFORMACE +420 224 901 448 INFORMACE O PŘEDPLATNÉM +420 224 901 487
ON-LINE PRODEJ A REZERVACE VSTUPENEK Vstupenky na jednotlivá představení si rovněž můžete koupit či rezervovat přes internet na adrese www.narodni-divadlo.cz . Rezervační systém vám umožní náhled do jednotlivých sálů a barevně odliší volná a rezervovaná nebo prodaná místa. Na volných místech se zobrazí aktuální cena vstupenky a jednoduchým úkonem si ji lze koupit či zarezervovat. Pokud si vstupenky zakoupíte, platba bude provedena prostřednictvím platební karty a vstupenky si můžete vytisknout. Pokud si vstupenky zarezervujete, obdržíte rezervační číslo a poté si vstupenky do stanoveného termínu můžete vyzvednout a zaplatit v kterékoli pokladně ND.
SLEVY ND nabízí 50 % slevu pro držitele ZTP, ZTP/P a příslušníky odboje + studentské karty ISIC, ITIC, EURO 26 (pouze na I. a II. galerii). ND nabízí 30 minut před začátkem každého představení všem vysokoškolským studentům a studentům konzervatoří jednorázové vstupné 50,- Kč. Studenti se musí prokázat platným dokladem. Tato nabídka se automaticky nevztahuje na pronájmy a představení hostujících souborů.
PARKING Sazba parkovného a platební pokyny 1. Sazba parkovného pro vozidla a motocykly je stanovena na 50,- Kč / za 1 hodinu parkování, včetně započatě. 2. Uživatel je u vjezdového stojanu po stisknutí tlačítka automaticky vydán parkovací lístek. 3. Před nástupem do vozidla - při výjezdu je uživatel povinen zaplatit parkovné v automatických pokladnách umístěných dle přiloženého situačního plánu. 4. Časová prodleva od zaplacení k výjezdu vozidla je 30 minut. 5. Uživatel při výjezdu vozidla vloží zaplacený parkovací lístek do vjezdového stojanu. Poté bude uživateli umožněn výjezd z parkoviště. Po předložení platné vstupenky jsou v době představení 2 hodiny parkování zdarma. SLEVY Platnost poskytování níže uvedených slev z ceny parkovného je od 1. 3. 2009 1. Sleva z ceny parkovného bude poskytnuta uživateli parkoviště po předložení platné vstupenky na představení Národního a Stavovského divadla, Nové scény a Divadla Kolowrat, které se koná ve stejném dni, kdy návštěvník využije parking ND. 2. Sleva z ceny parkovného bude uživateli parkoviště poskytnuta u obsluhy parkoviště v prostoru u vjezdové závory a v prostoru východu z parkoviště směrem na Národní třídu. 3. Návštěvník parkingu s platnou vstupenkou (viz. bod 1) má v rámci slevy 2 hodiny zdarma. 4. Sleva držitelů vstupenky bude poskytnuta v souladu s výše uvedeným na dobu parkování počínaje 1 hodinu před začátkem představení a konče 1 hodinu po skončení představení, a to nejpozději do 23:00 hodin. 5. Sleva pro držitele průkazu ZTP bude poskytnuta formou rabatu ve výši – 3. hodin z celkové doby parkování. Zvýhodněná sazba pro uživatele parkoviště Národního divadla při uzavření smlouvy na dobu 1 měsíc a více činí 9.600,- Kč/měs. vč. DPH 20%. Informace +420 224 901 443, +420 224 901 320, e-mail: m.cerveny@narodni-divadlo.cz

THE BOX OFFICES The National Theatre box office (in the National Theatre's administration building) and the Estates Theatre box office (in the Kolowrat Palace on Ovocný trh) are connected by means of a computer network meaning that they can be used to purchase tickets for any performance. It is possible to use credit cards at the ticket offices (Eurocard/MasterCard, Maestro, VISA, VISA Electron, American Express and JCB Cards). Ticket sales at the ticket offices commence 5 months before each performance.
THE HOURS OF THE DAYTIME BOX OFFICES: Monday – Sunday 10 am – 06 pm THE OPERATING HOURS OF THE EVENING BOX OFFICES: The evening ticket offices at the theatres open 45 minutes before the beginning of each performance. INFORMATION: +420 224 901 448
ON-LINE SALES AND RESERVATION OF TICKETS The tickets for the individual performances may also be purchased or reserved via the internet at www.narodni-divadlo.cz . The reservation system enables you to view the individual auditoriums and it shows the seats which are available, reserved or sold in different colours. The current ticket price is displayed for the available seats and they can be easily purchased or reserved. If you purchase the tickets, the payment will take place using a credit card and you may print out the ticket. If you reserve the ticket, you will receive a reservation number and then you can collect and pay for the reserved tickets at any National Theatre ticket office within the designated deadline.
PARKING Parking fees and payment instructions These regulations come into force on 1. 3. 2009. 1. The parking fee for cars and motorcycles is CZK 50 per every started hour of parking. 2. After pushing the button by the entrance post the user automatically receives a parking voucher. 3. Before getting into the vehicle upon departure, the user is obliged to pay the parking fee at the automatic voucher machines located according to the attached layout plan. 4. The maximum time delay from payment to departure of the vehicle is 30 minutes. 5. Upon departing, the user puts the parking voucher into the slot in the exit stand and is then entitled to leave the car park. DISCOUNTS The undermentioned parking fee discounts are valid from 1. 3. 2009 1. The parking fee discount will be granted to the car park user upon the submission of a valid ticket for a performance taking place at the National, Estates or Kolowrat Theatre and at the New Stage on the same day the visitor uses the National Theatre car park. 2. The parking fee discount will be granted to the car park user by the car park attendant by the entrance gate or by the car park exit in the direction of Národní třída. 3. Within the discount, car park users with a valid ticket (see point 1) have 2 hours of free parking. 4. Discounts will be granted to ticket holders in compliance with the aforementioned for a parking time starting 1 hour prior to the beginning of the performance and ending 1 hour after the end of the performance, no later than by 11 p.m. 5. Discounts for persons with cards attesting to special health impairments will be granted in the form of rebate at the level of 3 hours deducted from the total parking time. The special parking fee for users of the National Theatre car park upon concluding a contract for 1 or more months is CZK 9,600/month, including 20% VAT. Information: +420 224 901 443, +420 224 901 320, e-mail: m.cerveny@narodni-divadlo.cz

Prosíme o zachování konvence
společenského oděvu!
Please come attired in evening dress!

Parking a přístup do historické budovy ND je upraven i pro bezbariérový přístup!
The parking and entrance to the historical building of the National Theatre is modified to enable barrier-free acces!

NÁRODNÍ DIVADLO – Výstavy v říjnu 2010	
NÁRODNÍ DIVADLO Eduard Haken ve fotografii Výstava ke 100. výročí narození 1. balkon Vilém Zitek a Karel Kaláš ve fotografii 2. balkon Století Marie Podvalové kuloř přizemí	Znovuzrození barokní opery U příležitosti premiéry Händelovy opery Rinaldo <i>Nostitův salonek</i>
STAVOVSKÉ DIVADLO Mozartův Idomeneo Mnichov – Vídeň – Praha <i>Mozartův salonek</i>	DIVADLO KOLOWRAT Příprava divadelní inscenace objektivem filmového režiséra (Petr Koliha u Historického monologu)
	NOVÁ SCÉNA TINA.B (piazzeta ND a Podesta NS, od 7.–24. 10. 2010)
Výstavy v interiéru jsou přístupny před představením a během přestávky	

128. SEZONA ND
INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO DIVADLA
ŘEDITEL ND: ONDŘEJ ČERNÝ
ŠÉF ČINOHRY ND: MICHAL DOČEKAL
ŠÉF OPERY ND: JIŘÍ HERMAN
ŠÉF BALETU ND: PETR ZUSKA
ŠÉF LATERNY MAGIKY: ZDENĚK PROKEŠ
ŘEDITEL NS: ŠTĚPÁN KUBISTA
VYCHÁZÍ 10x ROČNĚ | IČ 023337
ADRESA REDAKCE: OSTROVNÍ 1, 112 30 PRAHA 1, TEL.: 224 901 537
REDAKTORI A AUTORI INFORMAČNÍCH TEXTŮ
SOUBORŮ (není-li uvedeno jinak):
ČINOHRA – TOMÁŠ STANĚK, KATEŘINA ONDROUSKOVÁ 224 902 126, t.stanek@narodni-divadlo.cz, k.ondrouskova@narodni-divadlo.cz
OPERA – MIRKA ŠTÍPKOVÁ, m.stipkova@narodni-divadlo.cz
BALET – HELENA BARTLOVÁ 224 902 527, h.bartlova@narodni-divadlo.cz
NOVÁ SCÉNA – JAN PLIHAL 721 627 376, j.plihal@narodni-divadlo.cz
OBCHODNÍ INFORMACE: MAREK NOVOBÍLSKÝ 224 901 520, m.novobilsky@narodni-divadlo.cz
PROGRAMOVÉ A REPERTOÁROVÉ INFORMACE: ZDENĚK STÁNKOVSKÝ 224 901 603, z.stankovsky@narodni-divadlo.cz
ODPOVĚDNÁ REDAKTORKA: DANA FLIDROVÁ, d.flidrova@narodni-divadlo.cz
GRAFICKÁ ÚPRAVA, PREPRESS: AMOS Typografické studio spol. s r. o.
TISK: AMOS Typografické studio spol. s r. o.
PŘEKLAD: HILDA HEARNE
TOTO ČÍSLO VYCHÁZÍ: 29. 9. 2010
REDAKČNÍ UZÁVĚRKA: 1. 9. 2010
PROGRAMOVÁ UZÁVĚRKA: 14. 9. 2010
PŘÍSTÍ ČÍSLO VYJDE: 29. 10. 2010
ISSN 1212-1045

GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍHO DIVADLA

PARTNEŘI NÁRODNÍHO DIVADLA

AutoCont

PARTNER INSCENACÍ ND

MECENÁŠI NÁRODNÍHO DIVADLA

KOLOWRAT KRAKOVŠTÍ

Národní divadlo děkuje JUDr. Dominice Kolowrat-Krakovské,
Maximilianu Kolowrat-Krakovskému a Francesce Kolowrat-Krakovské
za nezištnou a štědrnou podporu.

Dr. Dadja Altenburg - Kohl

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

DNES

RESPEKT

XANTYPA

ČESKÝ ROZHLAS

scena2.cz

LEADERS